

คู่มือและอธิบายประกอบ

BRIGHTER GRAMMAR

With Exercises

Book THREE

โดย

วิทยา ศรีเถรวิสัย

B. S. C., F. F. C. S., F. Comm. A.

ert., In English (Cambridge)

PAINTED WAS SLEEPING

พ.ร.บ. ๒๐๓

1093

คู่มือและคำอธิบายประกอบ

BRIGHTER GRAMMAR WITH EXERCISES

เล่ม ๓

โดย

อาจารย์วิทยา ศรีเครือวัลย์

A.B.S.C., F.Comm A., F.F.S.C.S.

จัดพิมพ์โดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

๖๓ ถนนตรีมิตร พระนคร โทรศัพท์ ๓๐๔๐๓

ราคา ๕ บาท

425
ด

พิมพ์ที่ ร.พ. อักษรสัมพันธ์ ๔๘ บำรุงเมือง พระนคร
นายประยูร พิศนาคะ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๕๐๓

เลขห้อง

214

เลขหมู่

425
7582 ๑

เลขทะเบียน

คู่มือและคำแนะนำในการทำแบบฝึกหัด

ในหนังสือ *Brighter Grammar*

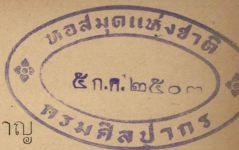
Book III

ก่อนอื่นขอแสดงความเข้าใจเสียด้วยว่า ผู้ที่ได้อบรม
เป็นสมาชิกของ English by The Toiling Method เพื่อ
ความมุ่งหมายที่จะสมัครสอบรับ Certificate หรือ Diploma
ของมหาวิทยาลัยลอนดอนนั้น จำเป็นจะต้องศึกษาวิชา
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างเอาจริงเอาจัง ควบคู่กันไปกับ
การศึกษาเรื่องศัพท์ (Word-study) และการแปล (Trans-
lation) ด้วย ส่วนทาง Conversation ในหลักสูตรของ
University of London ไม่มีระบุไว้ เราจึงมุ่งกันในเรื่อง
การแปลและการศึกษาค้นคว้าเรื่องศัพท์เป็นประการสำคัญ

ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับ การเรียน วิชาไวยากรณ์ อังกฤษ
อย่างง่าย ๆ และสะดวกสบาย เราได้พบว่าหนังสือ Brighter
Grammar ซึ่งทั้งชุดมีอยู่ด้วยกัน 4 เล่มคือ Book I—II—III
—IV เป็นหนังสือที่เหมาะสมมาก ยิ่งไปกว่านั้นยัง Cover
หลักใหญ่ ๆ ในภาษาอังกฤษไว้เกือบทั้งหมด เป็นการเพียง

(ข)

พอกับการที่จะใช้หลักเหล่านี้เข้าทำการสอบไล่ในชั้น G.C.E. ของมหาวิทยาลัยดอนคอนได้ เราจึงได้ใช้ตำราชุดนี้เป็นหลักในการศึกษาเริ่มจากเล่มที่ 1 ไปจนถึงเล่มที่ 4 เป็นลำดับไป โดยทางสำนักงานได้จัดทำเป็นคู่มือขึ้น มอบให้แก่สมาชิกไปฝึกฝนกันคว่ำและทำแบบฝึกหัดดังไปยังสำนักงาน เพื่อให้อาจารย์ผู้ควบคุมทำการแนะนำตรวจแก้เป็นคราว ๆ ไป ข้อสำคัญที่สุดก็คือขอให้ศึกษาข้อตรงแก่ตนเอง และใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด ที่จะทำแบบฝึกหัดดังให้อาจารย์ตรวจเป็นชั้น ๆ และเป็นลำดับไป ส่วนศัพท์คำใดที่ท่านไม่รู้จะค้นหาได้จากคู่มือเล่มนี้.

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	(Lesson One)	1
	แบบฝึกหัด (Exercises)	6
บทที่ 2	(Lesson Two)	7
	แบบฝึกหัด (Exercises)	12
บทที่ 3	(Lesson Three)	16
	แบบฝึกหัด (Exercises)	26
บทที่ 4	(Lesson Four)	28
	แบบฝึกหัด (Exercises)	34
บทที่ 5	(Lesson Five)	36
	แบบฝึกหัด (Exercises)	43
บทที่ 6	(Lesson Six)	44
	แบบฝึกหัด (Exercises)	47
บทที่ 7	(Lesson Seven)	48
	แบบฝึกหัด (Exercises)	52

บทที่ ๘	(Lesson Eight)	53
	แบบฝึกหัด (Exercises)	59
บทที่ ๙	(Lesson Nine)	60
	แบบฝึกหัด (Exercises)	66
บทที่ ๑๐	(Lesson Ten)	67
	แบบฝึกหัด (Exercises)	76
บทที่ ๑๑	(Lesson Eleven)	77
	แบบฝึกหัด (Exercises)	81
บทที่ ๑๒	(Lesson Twelve)	82
	แบบฝึกหัด (Exercises)	87
บทที่ ๑๓	(Lesson Thirteen)	89
	แบบฝึกหัด (Exercises)	94
บทที่ ๑๔	(Lesson Fourteen)	96
	แบบฝึกหัด (Exercises)	102
บทที่ ๑๕	(Lesson Fifteen)	104
	แบบฝึกหัด (Exercises)	114

บทที่ 16 (Lesson Sixteen)	115
แบบฝึกหัด (Exercises)	118
บทที่ 17 (Lesson Seventeen)	119
แบบฝึกหัด (Exercises)	125
บทที่ 18 (Lesson Eighteen)	127
แบบฝึกหัด (Exercises)	133
บทที่ 19 (Lesson Nineteen)	134
แบบฝึกหัด (Exercises)	141
บทที่ 20 (Lesson Twenty)	142
แบบฝึกหัด (Exercises)	148
บทที่ 21 (Lesson Twenty—One)	149
แบบฝึกหัด (Exercises)	—
ศัพท์ประจำบท	156—184

คู่มือ

Brighter Grammar

Book III

บทที่ 1

Lesson One

สรรพนาม Pronouns

บททวน (เล่ม 1 หน้า 61-78) Pronouns คือ คำที่ใช้แทนนาม บุรุษสรรพนาม (Personal Pronouns) คือ สรรพนามที่ใช้แทนชื่อของบุคคล บุรุษสรรพนามอาจเป็นได้ทั้งเอกพจน์หรือพหูพจน์ เป็นได้ทั้งเพศชายหรือเพศหญิง

คำ "it" เป็น Impersonal Pronoun (สรรพนามอันมิได้ใช้แก่บุคคล) และใช้แทน "สิ่งที่ไม่มีเพศ" (neuter gender) สรรพนามอาจอยู่ในฐานะเป็นกรรตุการก (nominative case) หรือกรรมการก (objective case) ก็ได้

ลักษณะแห่งกรรตุการก ของ สรรพนาม เป็นอันมาก
แตกต่างกับลักษณะแห่งกรรมการก ในกรณีเช่นนี้ สรรพ-
นาม จึงไม่เหมือนกับ นาม

REFLEXIVE PRONOUNS

เราจึงดูในหีบบรรจุคำ Pronoun อีกครั้งและดูว่า
มีคำ Pronouns อยู่อีกหรือเปล่า ครั้น มียุทธนอก 3 หรือ
4 คำ คำแรกนี้ คำที่กล่าวถึงว่า "Self" "Self"

(ดูภาพประกอบ)

มันมักจะลงท้ายด้วย Self (หรือ-Selves สำหรับ
Plural) ดังที่ปรากฏในคำ myself, yourself, himself,
itself, oneseif, ourselves, yourselves, themselves.

ขอให้ดูคำ Pronouns บางคำที่กระทำหน้าที่ต่อไปน.-

I saw **myself** in the mirror.

(ฉันดูตัวของฉันเอง ในกระจกเงา)

Be careful or you will hurt **yourself**.

(จงระมัดระวัง มิฉะนั้นคุณจะทำอันตรายให้เกิดแก่ ตัวคุณ-
เอง)

Richard helped **himself** to the cakes.

(ริชาร์ดช่วยตัวของเขาเอง ในการรับประทานขนม)

Mary dressed **herself** carefully for the Party.

(แม่รีแต่งตัวของเธอเอง อย่าผิดพลาดเพื่อไปงานปาร์ตี้)

One must be allowed to please **oneself**.

(เราควรยอมให้บุคคลพึงยกย่องตนเอง)

The kitten can now food **itself**.

(ลูกแมวสามารถจะเลี้ยงตัวของมันเอง ได้แล้ว ณ บัดนี้)

We taught **ourselves** to swim.

(เราสอนตัวของเราเอง ให้ว่ายน้ำ)

The boys hurt **themselves** getting over the wall.

(เด็กๆ ทำตัวของเขาเองให้บาดเจ็บในการปีนข้ามกำแพง)

ความจริงประโยคที่ว่า “ Tom hit him ” และ
 “ Tom hit himself ” นั้นมีความแตกต่างกันอยู่ ในประ-
 โยคที่มีคำ “ Self ” นั้น ประธาน (Subject) ของประโยค
 คือบุคคลหรือสิ่งอันเดียวกันกับกรรม (object) ของประโยค
 นั้นเอง การกระทำ (action) ของประธาน มิได้มีผลผ่าน
 ไปยังบุคคลอื่น ๆ แต่กลับย้อนกลับมาหาบุคคลผู้กระทำ
 เหมือนกับเงาสะท้อนแสงในกระจกเงา คำสรรพนามประเภท

“self” นี้เองนั้นแหละ ที่เรียกว่า **Reflexive Pronouns.**

EMPHASIZING PRONOUNS

นี่ไม่เพียงแต่คำ Pronouns ที่มี “self” กระทำหน้าที่ให้ดูเท่านั้น ขอให้คุณประโยคเหล่านี้ต่อไป

(1) George washed **himself** I know he did, I saw him, **myself**. You, **yourself**, said he looked clean and George, **himself**, said he had had a wash. **himself** คำแรกเป็น Reflexive pronoun อย่างเห็นได้ชัดแจ้ง ประธาน George และสรรพนาม **himself** ทั้งสองคำนี้ใช้แทน เด็กชาย คนเดียวกัน แต่คำอื่น ๆ แตกต่างกันออกไป คำเหล่านี้อาจเอาออกเสียได้โดยประโยคยังคงความเดิม (They could be missed out and the sentences would still make sense). คำสรรพนามเหล่านี้เอามาได้ไว้ก็เพื่อจะให้ข้อความที่กล่าวมีลักษณะยาให้เข้มข้น แข็งขันขึ้นเท่านั้น (To make it stronger, to make it more emphatic). มันจึงมีชื่อว่าเป็น (Emphasizing Pronouns). (สรรพนามยาคความ)

สรรพนามยาคความหรือ Emphasizing Pronouns นั้นบางครั้งมีความหมายบอกความ “โดดเดี่ยว” (alone)

อยู่ด้วย และในกรณีเช่นนี้ก็คำ *by* ติดมาด้วย เช่น

I went there **by myself**.

(ฉันได้ไปนั้นทุกครั้ง ด้วยตัวของนั่นเอง)

This is an engine that goes **by itself**.

(นี่เป็นเครื่องยนต์ที่เดินได้ ด้วยตัวของมันเอง)

George made that model aeroplane **all by himself**.

(ยอร์ชได้ทำเครื่องบินตัวอย่างนั้นทั้งหมด ด้วยตัวของเขาเอง)

ต่อไปนี้เป็นคำตารางแสดงสรรพนาม ประเภทที่
“self” ข้างท้าย (ซึ่งเป็นได้ทั้ง reflexive และ emphasizing).

	Singular	Plural
1st Person	myself	ourselves
2nd Person	yourself	yourselves
3rd Person	himself	themselves
	herself	
	itself	
	oneself	

แบบฝึกหัด

Exercises

1. ให้เติม Reflexive Pronouns ลงในช่องว่างให้ทำจาก
ข้อ (1) ถึงข้อ (10)
2. ให้เติม Emphasizing Pronouns ลงในช่องว่าง ให้
ทำจากข้อ (1) ถึงข้อ (10)
3. ให้บอกคำที่พิมพ์ไว้ด้วยตัวเอน (words in italics
เป็น reflexive หรือ Emphasizing Pronouns ข้อ
ให้ให้เหตุผลเป็นภาษาอังกฤษด้วย ให้ทำจากข้อ (1)
ไปจนถึงข้อ (10).

บทที่ ๒

Lesson Two

สรรพนาม (ต่อ) Pronouns (Continued)

สรรพนามบอกเจ้าของ POSSESSIVE PRONOUNS

ฉัน ขอให้เราจำของนี้ Possessive Pronoun
ผมอยากจะให้คุณย้อนหลังไปทบทวนบทเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ adjectives ดังครูหนึ่ง คุณจะยังคงจำได้ว่าเราได้เคยเรียนรู้อะไรของคุณศัพท์ซึ่งแสดงลักษณะความเป็นเจ้าของเช่น

my book, your cat, his dog, her flowers,
our house, Their garden.

แต่ในประโยคต่อไปนี้ยังมีคำอื่น ๆ ที่แสดงความเป็นเจ้าของได้ดังกัน เช่น

That seat isn't yours; it is mine.

(ที่นั่งนั้นไม่ใช่ของท่าน, มันเป็นที่นั่งของฉัน.)

Lend me your bicycle; hers is no good.

(ขอยืมรถจักรยานของคุณให้ผมเถอะของหล่อน

ไม่ดีเลย

He's wearing a hat that is not **his**.

(เขากำลังสวมหมวกใบหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ของเขา)

That car is **ours**.

(รถคันนั้นเป็นของเรา)

We spent Christmas day with the Browns.

Theirs was the best party I have ever been to.

(เราได้ไปในงานคริสต์มาสกับครอบครัวบราวน์งาน
เลี้ยงของเขาเหล่านั้น เป็นงานเลี้ยงที่ดีที่สุดในชีวิตเขาเคย
ไปมา)

คำ yours, mine, ours. และอื่น ๆ ไม่ได้ประ-
กอบ (qualify) คำ nouns แต่อย่างใดเลย ในที่นี้คำ
เหล่านี้ได้แสดงความเป็นเจ้าของ (show possession) และ
กระทำหน้าที่แทน nouns เดียวเอง คำว่า "yours" หมายถึง
ถึง "your seat" และ "hers" หมายถึงถึง "her bicycle"
คำเหล่านี้จึงเป็น Possessive Pronouns หรือ สรรพนาม
บอกเจ้าของ.

คุณมักจะสังเกตเห็นว่าคำจำพวก Possessive Pronouns นี้ โดยมากใช้กับ “of” เสมอ ๆ เช่น

He is a friend of mine. ไม่ใช่ “a friend of me” ตามที่คุณอาจคิดว่ามันควรจะเป็นเช่นนั้น ต่อไปนี้ยังมีประโยคตัวอย่างอีก 2 ประโยค คือ

That dog of yours has been fighting again.
(สุนัขตัวนั้นของท่าน กำลังกัดกันอีกแล้ว.)

There's John and that Friend of his, going to play tennis.

(มีนายจอห์นและเพื่อนของเขา กำลังจะไปเล่นเทนนิส)

ต่อไปนี้เป็นตาราง ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่าง Possessive และ Possessive adjectives.

Possessive Adjectives

This is my book.

This is your book.

This is his book.

Possessive Pronouns

This book is mine.

This book is yours.

This book is his.

This is **her** book.

This book is **hers**.

This is **our** book.

This book is **ours**.

This is **their** book.

This book is **theirs**.

สรรพนามที่แสดงการเป็นเจ้าของเป็น Possessive Pronouns.

สรรพนามคำถาม

INTERROGATIVE PRONOUNS

มีสรรพนามบางประเภทที่เราใช้เมื่อเราตั้งคำถาม เช่น

who are you ?

what have you done today ?

which of these books do you want ?

สรรพนามที่ใช้ตั้งคำถามเป็นสรรพนามประเภท Interrogative Pronouns.

สรรพนามชี้เฉพาะ

DEMONSTRATIVE PRONOUNS

เหล่านี้เป็นสรรพนาม 4 คำ ซึ่งกระทำหน้าที่ชี้เฉพาะ

This is a book.

These are my books.

That is a star.

Those are stars.

สรรพนามที่ “ชี้ให้เห็นโดยเฉพาะ” เรียกว่า

Demonstrative pronouns.

(บทรวีว)

วิชารัต. ได้โปรดเถอะครับ คุณครูบอกกับพวกเราว่า This และ That, These และ Those What และ Which เป็น Demonstrative adjectives.

ครู. ถูกแล้ว ฉันได้บอกอย่างนั้น

วิชารัต. แต่คราวนี้ คุณครูกลับบอกว่ามันเป็น Pronouns ซะอีก.

ครู. วิชารัต เชิดของอ่าน “กฎ” ในหน้า 6 ของหนังสือ B. G. เล่ม 2 ให้ฉันฟังทีหรือ

วิชารัต. (อ่าน) “คุณจะมีบอกว่าคำอะไรเป็นอะไรได้ด้วยหน้าที ๆ คำนั้นกระทำอยู่”

ครู. ถูกแล้ว คุณประโยคเหล่านั้นต่อไปอีกซิ.

A.

B.

which book do you want ? which of these books do you want ?

what exercises have you done today ? what have you done today ?

This book is a good one. This is a good book.

That star is called Mars. **That** is a very bright star.

These books belong to the teacher. **These** are the teacher's books.

Those stars are millions of miles away. **Those** are very distant stars.

ในข้อ A คำ which, what, this, that, these, those. เป็นคำ Adjectives เพราะคำเหล่านี้คิดมากับนาม (ประกอบนาม) ในข้อ B. คำเหล่านี้เป็น Pronouns เพราะมันใช้แทน nouns มันเป็นประธานของประโยคคู่เดียว กับคำ nouns ที่ทำหน้าที่ประธานเหมือนกัน

ใน ริชาร์ด เข้าใจแจ่มแจ้งแล้วใช่ไหม ?

ริชาร์ด. ครับ, ผมเดี๋ยวนี้เข้าใจแล้วครับ.

แบบฝึกหัด

Exercises

I. ให้เติม possessive pronouns ลงในช่องว่าง

II. ในประโยคต่อไปนี้ให้ใช้กริยา verb to be แทน verb belong ถ้าจำเป็นก็ให้เปลี่ยนแปลงข้อความบางคนได้ เช่นประโยคตัวอย่าง

That house belongs to me.

เปลี่ยนเป็น That house is mine.

ให้ทำตั้งแต่ประโยค (1) ไปจนถึงประโยค (10)

III. ให้เติม possessive adjectives และ possessive pronouns ซึ่งหายไปลงในช่องว่าง ให้ทำตั้งแต่ประโยค (1) ไปจนถึงประโยค (11)

IV. ให้สร้างประโยค 2 ประโยคที่มีคำ which ในฐานะเป็น interrogative pronoun 2 ประโยคที่มีคำ which ในฐานะเป็น interrogative adjective 2 ประโยคที่มีคำ that ในฐานะเป็น demonstrative adjective 2 ประโยคที่มีคำ that ในฐานะเป็น demonstrative pronoun 2 ประโยคที่มีคำ what ในฐานะเป็น interrogative pronoun 2 ประโยคที่มีคำ what ในฐานะเป็น interrogative adjective. 2 ประโยค

V. ขอนี้เกี่ยวกับนิทานที่กล่าวถึงเรื่องเศรษฐี ผู้มีนามอุโฆษชื่อ John D. Rockefeller และนิทานเรื่องอื่นๆ

นำมาเล่าโดยสหายของเขาเอง สหายผู้หนึ่งเล่าว่าแม่
 Rockefeller จะได้รับบริจาคเงินเป็นจำนวนล้าน ๆ มา
 แล้ว แต่ตัวของ Rockefeller เองเป็นคนขีตระหนี่
 เกี่ยวกับเงินจำนวนเล็ก ๆ น้อย ๆ วันหนึ่งเขาได้ไป
 พักที่โรงแรมแห่งหนึ่งในนครนิวยอร์ก และถามหา
 ห้องราคาถูกที่สุดที่มีอยู่ในโรงแรมดังนั้น Rockefeller
 ได้ถามขึ้นว่า “ราคาห้องละเท่าไร ?” ผู้จัดการก็
 ได้บอกกับเขา “และห้องน้อยขนาดเท่าไร ?” ผู้จัดการ
 ก็บอกเขาอีก “นั่นเป็นห้องราคาถูกที่สุดที่คุณ
 มีอยู่หรือ ? ผมมาอยู่คนเดียวและต้องการเพียง
 ห้องเล็ก ๆ สักห้องหนึ่งเท่านั้น” ผู้จัดการจึงได้พูดว่า
 “ห้องนั้นเป็นห้องเล็กที่สุดที่เรา มีอยู่ครับ” และกล่าว
 เพิ่มเติมอีกว่า “แต่ทำไมท่านจึงเลือกเอาห้องทุเรศ
 อย่างนั้นเล่าครับ ? ในขณะที่ซึ่งบุตรของท่านซึ่งมาอยู่
 ที่นั่นได้อยู่ห้องที่มีราคาแพงที่สุด ส่วนของท่านถูกที่สุด”

“ถูกแล้ว” รื้อคักเฟดเดอร์รด่าว “แต่พ่อของเขา
เป็นคนร่ำรวย ส่วนพ่อของฉันไม่ร่ำรวยนี่”

(ขอให้นักศึกษาอ่านบททวนและให้บอกว่า คำที่
เป็นตัวเอน italics และให้บอกว่าคำที่เป็นตัวเอนคำไหนเป็น
adjectives และคำไหนเป็น pronouns และให้บอกชนิดของ
adjectives และ pronouns นั้น ๆ ด้วย)

บทที่ 3

Lesson Three

กริยาวิเศษณ์

(ADVERBS)

บททวน คำกริยาวิเศษณ์เป็นคำที่ติดไปกับคำกริยา เพื่อบอกให้รู้ว่า ลักษณะของการกระทำนั้นๆ เป็นอย่างไร ซึ่งเรียกกันว่า “ลักษณะคุณศัพท์” (Adverbs of manner) ได้กระทำเมื่อใด ซึ่งเรียกกันว่า “ภาวะคุณศัพท์” หรือ “คุณศัพท์บอกเวลา” (Adverbs of Time) คำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้โดยมากมักมี “LY” ข้างท้าย ซึ่งเติมเข้ากับคำคุณศัพท์ (adding “LY” to the Adjective) แต่ก็ยังมีข้อยกเว้นอยู่บ้างเหมือนกัน หมายความว่าคำคุณศัพท์ที่มีได้มี “LY” ต่อท้าย บางคำก็อาจเป็นคำกริยาวิเศษณ์ได้) โดยปกติคำกริยาวิเศษณ์มักอยู่ข้างหลังคำกริยาในตำแหน่งของถ้อยคำในประโยค และวลี (Phrases) ที่กระทำหน้าที่เหมือนกัน คำกริยาวิเศษณ์ ก็ได้ชื่อว่า เป็นวลีวิเศษณ์ (Adverb Phrases)

(DEGREE ADVERBS)

คุณได้เรียนมาแล้วว่า กริยาวิเศษณ์เป็นคำที่ติดไปกับคำกริยา (verbs) หรือประกอบ “ modify ” คำกริยาที่เดียว แต่ยังมีคำกริยาวิเศษณ์อีกประเภทหนึ่งที่ไม่เพียงจะขยายหรือประกอบคำกริยาแต่อย่างเดียวนั้น แต่ยังขยายหรือประกอบคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์เองอีกด้วย ดังประโยคตัวอย่างต่อไปนี้

Tom did a **VERY** difficult exercise. very ซึ่ง
เป็นคำ abverb ในที่นี้ทำหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ “ difficult ” ว่า very difficult “ ยากเหลือเกิน ”

That hat is **too** big for you too. ซึ่ง
เป็นคำ abverb ในที่นี้ทำหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ “ big ” ว่า too big “ ใหญ่เกินไป ”

Yes, it is **rather** large. rather ซึ่ง
เป็นคำ abverb ในที่นี้ทำหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ “ large ” ว่า rather large “ ค่อนข้างใหญ่ ”

Dinner is **almost** ready. almost ซึ่ง
เป็นคำ

adverb ในที่นี้ทำหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ “ready” ว่า almost ready “เกือบเสร็จแล้ว”

This book is **more** interesting than that one.

More ซึ่งเป็นคำ adverb ในที่นี้ทำหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ “interesting” ว่า more interesting “สนุกกว่า” “น่าสนใจกว่า”

What is the **most** interesting book you have ever read.

“most” ซึ่งเป็นคำ adverb ในที่นี้ทำหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ “interesting” ว่า most interesting “สนุกมากที่สุด” “น่าสนใจมากที่สุด”

คำเหล่านี้ทั้งหมดเป็นคำตอบต่อคำถามที่ว่า “ยากอย่างไร?..... How difficult” “ใหญ่อย่างไร.....How big?” ฯลฯ และคุณจะได้สังเกตเห็นได้ว่า คำเหล่านี้ประกอบไปกับคำคุณศัพท์ (adjectives) “difficult” “big” “large” “ready” และ “interesting” นั้นเอง ซึ่งเท่ากับเป็นการบอกให้ทราบถึง ขั้ว (DEGREE) แห่ง

“ความยาก” (difficulty) และ “ความใหญ่” (bigness)
 คำเหล่านี้เราเรียกกันว่า คำกริยาวิเศษณ์เปรียบเทียบ
 หรือ ADVERBS OF DEGREE หรือ DEGREE
 ADVERBS คือ คำกริยาวิเศษณ์ที่บอกให้ทราบถึง “ระดับ”
 (degree) นั้นเอง

คำกริยาวิเศษณ์เปรียบเทียบบางคำ ก็ประกอบคำ
 กริยาวิเศษณ์ด้วยกัน ดังเช่น

Richard ran VERY quickly.

ริชาร์ดวิ่งเร็วมาก

ทั้ง very และ quickly ต่างก็เป็น adverbs และ
 คำวิเศษณ์ very ประกอบคำวิเศษณ์ quickly เพื่อให้รู้ว่า
 มีไ้ เรื่องธรรมดา แต่เร็วกว่าธรรมดา คือ เร็วมาก

He arrived too soon.

เขามาถึงเร็วเกินไป

ทั้ง Too และ Soon ต่างก็เป็น adverbs. และคำ
 วิเศษณ์ too ในที่นี้ประกอบคำวิเศษณ์ soon เพื่อให้รู้ว่าไม่
 ไ้ เน้นธรรมดา แต่เป็นการเน้นเร็วกว่าธรรมดา คือ เน้น
 เกินไป

He answered the question QUITE easily.

เขาคอบคำได้อย่างง่าย ๆ ที่เดียว

ทั้ง quite และ easily ต่างก็เป็น adverbs และ

ใน^๕ที่ คำวิเศษณ์ quite ประกอบคำวิเศษณ์ easily เพื่อ
ให้^๕รู้ว่า ไม่ใช่่ง่ายอย่างธรรมดา แต่เป็นการง่ายที่เดียว
แหละ

คำกริยาวิเศษณ์เปรียบเทียบกับคำ ยังประกอบ

คำกริยาคด้วย เช่น

I hardly know him.

ฉัน^๕รู้จักเขาอย่างเฝิน ๆ

ใน^๕ที่ “hardly” เป็นคำกริยาวิเศษณ์ประกอบ

คำกริยา know ว่า hardly คือ “รู้จักอย่างเฝิน ๆ” ไม่ใช่
รู้จักอย่างธรรมดา คำว่า “รู้จักอย่างเฝิน ๆ” หมายความว่า
ว่า รู้จักอย่างน้อยเหลือเกิน

That nearly hit him.

ดั่ง^๕นั้นเกือบจะโดนเขา

ใน^๕ที่ “nearly” เป็นคำกริยาวิเศษณ์ประกอบ

คำกริยา hit ว่า nearly hit คือ บอกให้รู้ว่า “เกือบโดน”
“จนจะโดน”

I quite understand.

ผมเข้าใจทีเดียว

ในที่นี้ “quite” เป็นคำกริยาวิเศษณ์ประกอบคำกริยา understand ว่า quite understand คือ “เข้าใจทีเดียว” ไม่ใช่เข้าใจอย่างธรรมดาสามัญ

ข้อควรจำ: Degree adverbs หรือคำกริยาวิเศษณ์บอกชี้ชัดขึ้นไว้ขยายคำกริยา (verbs) คำคุณศัพท์ (adjectives) และคำกริยาวิเศษณ์เอง

กริยาวิเศษณ์บอกจำนวน

ADVERBS OF QUANTITY

ยังมีคำกริยาวิเศษณ์อีกประเภทหนึ่ง อันเป็นกริยาวิเศษณ์ที่บอกให้ทราบถึง จำนวนครั้ง คือ เท่านั้นเท่านั้น ครั้ง กริยาวิเศษณ์ชนิดนี้เรียกกันว่า Adverbs of Quantity เช่น

I went there only **once** or **twice**

ฉันได้ไป^๑ที่นั่น^๒เพียง^๓ครั้ง^๔หนึ่ง^๕ หรือ^๖ สอง^๗ครั้ง^๘

He comes here **sometimes**.

เขามา^๑ที่^๒นี้เป็น^๓บาง^๔ครั้ง^๕ (คำว่า sometimes อาจจะมี^๖
บ่อย^๗ครั้ง^๘ (often) มา^๙ทุก^{๑๐}วัน^{๑๑} (daily) หรือ^{๑๒}มา^{๑๓}
ดี^{๑๔}ป^{๑๕}ดา^{๑๖}ห^{๑๗}ด^{๑๘}ะ^{๑๙}ครั้ง^{๒๐} (weekly) ก็ได้^{๒๑}

I **never** see him now.

ฉัน^๑ไม่เคย^๒เห็น^๓เขา^๔เลย^๕

คำ^๑ once^๒ ก็^๓ดี^๔ twice^๕ ก็^๖ดี^๗ sometimes^๘ ก็^๙ดี^{๑๐} และ^{๑๑} never^{๑๒}

ก็^{๑๓}ดี^{๑๔} จัด^{๑๕}เป็น^{๑๖} Adverbs of Quantity

กริยาวิเศษณ์คำถาม

INTERROGATIVE ADVERBS

กริยาวิเศษณ์บางคำใช้เป็นคำถาม (ask questions)

คำ^๑เหล่านี้^๒คือ กริยาวิเศษณ์คำถาม (Interrogative adverbs)

ดัง^๑เช่น^๒ประโยค^๓ต่อไปนี้^๔

Where are you going ?

ที่ไหน ท่านกำลังไป ? (ท่านกำลังไปไหน ?)

Why did you do that ?

ทำไม ท่านจึงได้ทำดังนั้น ?

When will he come here ?

เมื่อไร เขาจึงจะมาที่นี่ ?

คุณศัพท์เปรียบเทียบ

COMPARISON OF ADVERBS

คุณคงจะจำได้ว่า ในหนังสือ B. G. เล่ม 2 หน้า 26-32 คุณได้เคยเรียนเรื่อง “คุณศัพท์เปรียบเทียบ” (adjectives of comparison) มาแล้ว สำหรับคำ “กริยาวิเศษณ์” นี้ก็คงเช่นเดียวกัน กล่าวคือ “กริยาวิเศษณ์” ก็มีการเปรียบเทียบแต่เฉพาะในกรณีของ กริยาวิเศษณ์บอกลักษณะ (Adverbs of Quality) เท่านั้น เช่น

ขั้นปกติ

(Positive)

fast

ขั้นกว่า

(Comparative)

faster

ขั้นสุด

(Superlative)

fastest เร็ว

early	earlier	earliest	เข้าก่อนเวลา
well	better	best	ดี
badly	worse	worst	เลว
quickly	more quickly	most quickly	เร็ว
happily	more happily	most happily	อย่างสุข-
หรือจะใช้อย่างนุกได้			สบาย
quickly	less quickly	least quickly	
happily	less happily	least happily	

กริยาวิเศษณ์และบุรพบท

ADVERBS AND PREPOSITIONS

บางคำอาจเป็นได้ Adverb และ Preposition ข้อ
 ๕ ข้อนี้แสดงแต่คำว่า คำ ๆ หนึ่งกระทำหน้าที่อะไร ถ้าเป็นคำที่
 ๕ ใช้กำกับ (govern) NOUN หรือ PRONOUN คำ ๆ หนึ่ง
 ๕ ก็จะเป็น PREPOSITION ดังประโยคว่า “come and sit
 ๕ near me” ในที่นี้ คำ near เป็น PREPOSITION เพราะ
 ๕ ว่าได้กำกับคำ PRONOUN “me” แต่ถ้าหากว่าคำนั้นไป
 ๕ ขยายคำกริยาและไม่มีคำนาม หรือสรรพนามตามหลังอย่าง

ใกล้ขีด คำ ๆ นี้ก็เป็น Adverb เช่น

The boy sat **near** the door. (คำ near เป็น preposition)

The boy come **near**, when he heard the music. (คำ hear เป็น abverb เพราะไม่มี noun หรือ pronoun ตามหลังมา)

จงสังเกตประโยคอื่น ๆ ต่อไปอีก

He went into the room **before** me.

เขาได้เข้าไปในห้องก่อนฉัน (before เป็น prep.)

I have been to this place **before**.

ฉันเคยมาที่นั่นเมื่อก่อนนี้ (before เป็น abverb)

We heard the burglar **inside** the room.

เราได้ยินขโมยข้างในห้อง (inside เป็น preposition)

It is raining, come **inside**.

ฝนกำลังตก เข้ามาข้างใน (inside เป็น adverb)

The bucket went **down** the well.

ถังได้จมลงไปก้นบ่อ (down เป็น preposition) Sit down.

นั่งลง (เชิญนั่งลง) (down เป็น adverb)

แบบฝึกหัด

Exercises

1. คำกริยาต่อไปนี้ คือ very, too, rather, almost, quite, nearly, more, most, less, terribly, entirely, just, hardly, slightly, ต่างก็เป็น degree adverbs หรือกริยาวิเศษณ์บอกขีดขั้น ท่านจงนำคำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้แต่ละคำใส่ในช่องว่างของประโยค ดังแต่หมายเลข (1) ถึงประโยคหมายเลข (15) แล้วให้อธิบายว่า คำเหล่านั้นแต่ละคำได้ทำหน้าที่ประกอบคำกริยา (verb) คำคุณศัพท์ (adjective) หรือ คำกริยาวิเศษณ์ (adverb)

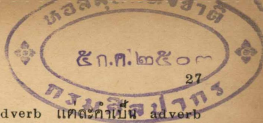
ตัวอย่าง

- (1) This exercise is not **very** difficult.
very modifies ADJECTIVE "difficult"

- (2) John speaks French **rather** well.

(**rather** modifies ADVERB "well")

- (II) ถ้อยคำที่พิมพ์ไว้ด้วยตัวเอน (italics) ในประโยคต่าง ๆ ในหน้า 19 ของ B. G. 3 นี้ เป็นคำ adverbs

ทั้งหมด ให้บอกว่าคำ adverb แต่คำไหน adverb ชนิดอะไร (what kind ?)

(III) จงหาคำเปรียบเทียบชั้น Comparative และ Superlative ให้แก่คำ adverbs ต่อไปนี้แล้วให้แต่งเป็นประโยคด้วย คือ near, early, brightly, pleasantly, well, badly.

(IV) ถ้อยคำที่พิมพ์ไว้ด้วยตัวเอน italics ในประโยคต่าง ๆ จากข้อ (1) ถึงข้อ (12) เป็นคำ adverbs หรือ prepositions จงบอกว่าคำใดเป็น adverb และคำใดเป็น preposition พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบด้วย

ตัวอย่าง

(1) The music got louder as the band drew near.

near = adverb, because it modifies
the verb " drew "

บทที่ 4

Lesson Four

ปัจจุบันกาลสมบูรณ์

THE PRESENT PERFECT

TENSE

บททวน กริยา คือ คำน้อยคำที่แสดงออกซึ่งการกระทำ หรือสภาพของความเป็นอยู่ คำกริยามักจะปรากฏอยู่ในภาคขยายของประโยคและคำกริยาที่ว่านี้ ก็ต้องเข้ากันได้กับพจน์ และบุรุษแห่งประธานของประโยคนั้น ๆ คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับ เราเรียกว่า ๓กรรมกริยา หรือ “Transitive verbs” ส่วนคำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ เราเรียกว่า ๒กรรมกริยา หรือ “Intransitive verbs”

กาล (tense) แห่งกริยาคำหนึ่ง ๆ ก็แสดงให้ทราบถึง (1) เวลา (time) ว่าเป็น ปัจจุบัน อดีต หรือ อนาคต (Present, Past or Future) เมื่อมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ได้เกิดขึ้น หรือ จะเกิดขึ้น (2) ความสมบูรณ์

หอสุมดแห่งชาติ

29

หรือความไม่สมบูรณ์แห่งอาการที่เกิดขึ้นนั้น (The completeness or incompleteness of an action).

The Present Continuous Tense (ปัจจุบันกาลกำลังกระทำอยู่) ใช้สำหรับอาการที่กำลังดำเนินอยู่

The Simple Present Tense (ปัจจุบันกาลปกติ) ใช้สำหรับอาการที่เกิดขึ้นอย่างปกติวิสัยหรือเป็นประจำ

The Past Continuous Tense (อดีตกาลกำลังกระทำอยู่) ใช้สำหรับอาการที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีต

The Simple Past Tense (อดีตกาลปกติ) ใช้สำหรับอาการที่ได้เกิดขึ้นในอดีตอย่างปกติวิสัย หรือเป็นประจำ และได้เกิดขึ้นโดยเรียบร้อยแล้ว (ในขณะที่พูดหรือกล่าวถึง)

คำกริยา (verbs) เปลี่ยนรูปเป็นปฏิเสธได้ 2 วิธี คือ (1) โดยการเติมคำว่า not กับคำกริยาพวก infinitive (ตามวิธีที่ใช้กับกริยาจำเพาะ "peculiars") (2) โดยใช้คำ do (does, did) และ not กับคำกริยา infinitive (กับกริยาทุกคำนอกจากกริยาพวก peculiars)

ส่วนของกริยาที่สามารถขยายตัวเองได้ เราเรียก
ว่า กริยาประเภท FINITE VERBS และ FINITES หรือ
NON—FINITE VERBS

คำกริยาที่เปลี่ยนเป็น Past Tense หรือ Past
Participle ได้ด้วยการเติม d, ed, หรือ t เข้ากับกริยาป้จ-
จุบัน (Present) เรียกว่า WEAK VERBS หรือ REGU-
LAR VERBS ส่วนคำกริยาที่เปลี่ยนรูปเป็น Past tense และ
Past Participle ได้ด้วยการเปลี่ยนสระภายใน เรียกว่า
STRONG VERBS หรือ REGULAR VERBS

ครู (TEACHER) ^๕ไปทางนักเรียนคนหนึ่ง ^๕มานั่งนอน
ฉันต้องการให้เธอช่วยฉันในบทเรียนบท
นี้ ฉันกำลังจะขอร้องเธอให้ทำสิ่งง่ายๆ
บางอย่าง และจะตั้งคำถามเธอด้ก่ดอง
ตามคำถาม ก่อนอื่นเธอจะเปิดประตู
เค็ยได้ไหม ? (จนกระทั่งทำตามทีขอร้อง)
เขาตะจน ^๕เมื่อกันั้นเธอได้ทำอะไร
ไปแล้ว ?

จอห์น ผมเปิดประตูแล้ว

ครู ดี มันจะเขียนคำตอบของเชอองบนกระดานดำ

I have opened the door.

(ครูหันมาทาง HENRY) จอห์นทำอะไรไปแล้วเฮนรี่ ?

เฮนรี่

He has opened the door.

ครู เอาละจงเขียนชื่อเชอองบนกระดานดำ

(เขาเขียนคำว่า " John ") เชอเพ็งทำอะไรไปแล้ว ?

จอห์น

I have written my name.

ครู จอห์นทำอะไรไปแล้ว วิซารุด ?

วิซารุด

He has written his name.

ครู และฉันเพิ่งได้ถามอะไรเชอไปแล้ว วิซารุด ?

วิซารุด

You have asked me a question.

ครู จอห์นจับมือกับวิซารุด จอห์นกับวิซารุดเพิ่งทำอะไรเฟรด ?

เฟรด

They have shaken hands.

ครู นักเรียนทั้งชั้น ปิดหนังสือของเขอเดี่ย พวก
เขอทำอะไรไปแล้ว

นักเรียนทั้งชั้น

We have closed our books.

ครู ดีแล้ว จงมองดูประโยคต่าง ๆ บนกระดานดำ แล้ว
จงขีดเส้นใต้คำกริยา (จงนกระทำตาม)

I have opened the door.

I have written my name.

He has opened the door.

He has written his name.

We have closed our book.

You have asked me a question

They have shaken hands.

จงสังเกตว่าคำกริยาทั้งหมดในประโยค เหล่านี้มี 2
ส่วน ส่วนแรกคือ has และ have ส่วนที่สองคือคำกริยา
ประเภท non-finites และคำกริยา non-finites ณ ที่นี้มี
ฐานะเป็น Past Participle ทั้งหมด

กาลแห่งคำกริยา (The tense of a verb) บอก
ให้เราทราบถึงถึง 2 ถึง (B. G. เล่ม 2 หน้า 48)

(1) เมื่ออาการอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น

2. เมื่อเกิดขึ้นแล้วอาการที่ว่ามัน ถึงขั้นสำเร็จหรือไม่ ?

ในประโยคซึ่งเราได้เขียนลงเมื่อกี้ เป็นที่แน่ชัดว่า อาการที่เกิดขึ้นถึงขั้นสำเร็จแล้ว (action is finished) และ มันเพิ่งได้สำเร็จลงในปัจจุบันนี้เอง เมื่อจอห์นพูดว่า "I have opened the door." มือของเขายังคงอยู่ที่ดัดักกดอนประตู เมื่อเขาได้พูดว่า "I have written my name" ปลายชื่อดัก ที่เขาเขียนเพิ่งจะพ้นจากอักษรตัวสุดท้ายบนกระดานดำ เขา กำลังครุ่นคิดถึงผลแห่งความสำเร็จ ในปัจจุบันยังไป กว่าการกระทำในอดีตกาดันเป็น Present Tense (และ คำกริยาที่ใช้คือ tense นีคือ have, has.) แต่อาการที่เกิดขึ้นเพิ่งสำเร็จไปหยก ๆ หรือที่เรียกว่า "สมบูรณ์แล้ว" (Perfected) ดังนั้นกาดแห่งกริยานจึงได้ชื่อว่า "กาดสมบูรณ์" หรือ "PERFECT TENSE" ประโยคทั้งหมดที่ ข้าพเจ้าได้เขียนลงบนกระดานดำเป็นประโยคตัวอย่างของ PRESENT PERFECT TENSE ทั้งสิ้น

ประโยคปัจจุบันกาดสมบูรณ์ (THE PRESENT

PERFECT TENSE มีรูปขึ้นได้ด้วยการใช้กริยา have และ has รวมกับกริยาจำพวก Past Participle.

ข้อควรจำ ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ใช้สำหรับอาการที่เพิ่งสำเร็จลง ใช้เมื่อเรากำลังครุ่นคิดถึงผลแห่งความสำเร็จมากกว่า การกระทำในอดีตที่ผ่านมา

THE PRESENT PERFECT TENSE IS USED FOR AN ACTION THAT IS JUST FINISHED. IT IS USED WHEN WE ARE THINKING MORE ABOUT THE PRESENT RESULT THAN ABOUT THE PAST ACTION.

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. จงเขียนคำกริยา Past Participles ของคำกริยาเหล่านี้
write, open, know, get, give, break,

bring, catch, drive, eat, think, throw,
 choose, pay, freeze, ride, see, sell,
 teach, wake.

- II. จงเขียนประโยคเหล่านี้เสียใหม่ และเปลี่ยนกริยาใน
 ประโยคให้เป็น Present Perfect Tense ทั้งหมดให้ทำ
 จากข้อ (1) ถึง ข้อ (10)

บทที่ 5

Lesson Five

ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ (ต่อ)

THE PRESENT PERFECT TENSE

(CONTINUED)

ปัจจุบันกาลสมบูรณ์มีรูปเป็น “ ปฏิเสธ ” ได้ด้วยการเติมคำ “ not ” ลงข้างหลังคำกริยา “ have ” หรือ “ has ” และมีรูปเป็นคำถาม (Interrogative) ได้ด้วยการเปลี่ยน “ ตำแหน่ง ” (position) ของคำประธาน (subject) และคำกริยา (verb) “ have ”

ต่อไปนี้เป็นประโยคตัวอย่าง

บอกเล่า (Affirmative). You have opened the door.

ปฏิเสธ (Negative). You have not (haven't)
opened the door.

คำถาม (Interrogative). Have you opened the door ?

บอกเล่า (Aff.) Mary has been to the zoo.

ปฏิเสธ (Neg.)

Mary has not (hasn't)
been to the zoo.

คำถาม (Inter.)

Has Mary been to the
zoo ?

บอกเล่า (Aff.)

I have taught you this
before.

ปฏิเสธ (Neg.)

I have not (haven't)
taught you this before.

คำถาม (Inter.)

Have I taught you this
before ?

จอ. ได้โปรดเถอะครับ ผมไม่ใคร่จะเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยว
เกี่ยวกับ PRESENT PERFECT TENSE.

ครู. มื่ออะไรที่ยากลำบากหรือจอ ?

จอ. มันเป็นอย่างงี้ครับ ผมกำลังครุ่นคิดถึงประโยคเหล่านี้

I have done English Grammar for two years.

Fred has been to Paris three times but he
has never been to America.

Have you ever flown to France Richard ?

I haven't seen George since Friday.

สำหรับผมต^๕ประหนึ่งว่า อากา^๕รเห^๕ดำน^๕นท^๕งห^๕มด
เป็นเหตุการณ^๕ที่เกิ^๕ต^๕ร^๕นในอดี^๕ต “ I did English Grammar
last year and the year before that.” (นี่ค^๕ือ Past
Tense หรือเรื^๕องราวในอดี^๕ต) Fred went to Paris

last summer holiday. (นี่ค^๕ือเรื^๕องราวในอดี^๕ต) แต่มีได้
ถามริชาร์ดถึงเรื^๕องราวที่^๕ว่าในปั^๕จ^๕บุ^๕ณ^๕นี้ เขาก^๕ำ^๕ด^๕ัง^๕ทำ^๕อะไรอยู่
ผมก^๕ำ^๕ด^๕ัง^๕ถามเข^๕าว่าใน ค.ศ. 1952 หรือในระหว^๕่าง^๕น^๕น^๕ซ^๕งจะ
เป็นเว^๕ล^๕าใดเว^๕ล^๕าหนึ่งก^๕ได้ เขาได้บินไปปารีสหรือ

ฉันมีได้เห็น George เมื่อวันอง^๕การหรือวันพ^๕ุช หรือ
วันพ^๕ฤ^๕ห^๕ัดแห่งต้^๕ป^๕ดาห^๕ัทแล้ว และเน^๕องจากอากา^๕รที่เกิ^๕ต^๕ร^๕น
เป็นอดี^๕ต^๕ท^๕งห^๕มด มันก^๕เป็นเรื^๕องที่^๕น่า^๕รำ^๕ด^๕ำ^๕หรับผมที่^๕จะ^๕ก^๕ด^๕ำ^๕
ว่า Tense น^๕น^๕ ๆ เป็น Present Perfect.

ครู. ตรงจุดที่^๕เดี^๕ยว^๕ จอน แต่ขอใ^๕้เร^๕า^๕ด^๕ู^๕ประโย^๕ค^๕ของเข^๕อ
อีกคร^๕ว^๕

I have done English Grammar for two years
UP TO NOW.

Fred has been to Paris three times UP TO TODAY.

I have not seen George UP TO THE PRESENT TIME.

เธอเห็นหรือเปล่าว่า ในประโยคเหล่านี้ทั้งหมดมีความหมายที่เกี่ยวกับเวลาว่า “จนถึงเดี๋ยวนี้” (now) ซึ่งคำว่า “จนถึงเดี๋ยวนี้” นั้น ย่อมหมายถึงปัจจุบัน (Present time) และเพราะว่าไม่มีคำกริยาพิเศษใด ๆ ที่มาขยายกริยาเหล่านี้ว่าเป็น Past time เลย

เธอคงจะจำ ได้ถึง คำถาม ต่าง ๆ ที่ครูได้ถามเธอ (ดูหน้า 21) ดีแล้ว นั้นถ้าถึงจะถามเธอต่อไปอีกก็กลัวจะไปเอาประโยคเหล่านี้มา และเราจะทำเครื่องหมายที่กริยาเหล่านี้ไว้ด้วย ฉันคิดว่าดังนั้นอาจจะช่วยให้เธอเข้าใจข้อขัดข้อง (difficulty) เหล่านี้ได้แจ่มชัดขึ้น

What did you do in the lesson yesterday John ?

จอห์น. ตอบว่า I opened the door.

ครู. แล้วเธอทำอะไรหลังจากนั้น ?

จอห์น. ตอบว่า I wrote my name.

ครู. แล้วตัวฉันได้ทำอะไรในขณะนั้น ริชาร์ด ?

ริชาร์ด. ตอบว่า You asked a question.

ครู. แล้วจอห์นกับริชาร์ดทำอะไรต่อจากเฟรด เพียงสองสามนาที ?

เฟรด. ตอบว่า They shook hands.

ครู. แล้วเธอทั้งหมดทำอะไรในขณะนั้น ?

ทั้งชนตอบว่า We closed our books.

ในประโยคเหล่านี้ทั้งหมด เราได้กล่าวถึงกริยาถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้นและมีผลอันสมบูรณ์แล้วในอดีตกาล และเราก็ได้ใช้กาล Simple Past Tense. เธอคงจะได้สังเกตเห็นได้ในคำถามของครูเมื่อก่อน คำกริยาวิเศษณ์หรือคำวลีวิเศษณ์ได้เป็นดังกระตุ้นและบังคับบอกถึงอดีตกาล (Past time) ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น “เมื่อวานนี้” (yesterday) อันได้แก่ “after that” “then” “a few minutes after” แต่เราจะไม่ได้พบคำกริยาวิเศษณ์หรือวลีวิเศษณ์เหล่านี้ในประโยค ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ (PRE-

SENT PERFECT TENSE) เดย จากประโยคเหล่านี้ เธอจะไม่พบคำกริยาที่^๕เป็นกริยาวิเศษณ์ หรือวลีวิเศษณ์^๕ที่มีความหมายเกี่ยวกับ “now” เช่น “up to now” “already” “just” มันน่าสนใจอยู่เหมือนกัน ที่จะเปรียบเทียบประโยคต่าง ๆ ที่ “จอห์น” แต่งให้เรา รวมทั้งหมายเหตุต่าง ๆ ที่ทำได้ด้วย ฉะนั้นจะจัดแบ่งประโยคเหล่านี้ออกเป็น 2 ช่อง ประโยคเดิมของจอห์นอยู่ในช่องแรก (ช่อง A) และประโยคที่จอห์นหมายเหตุไว้ในช่องที่ 2 (ช่อง B) เพื่อที่จะให้พวกเราเปรียบเทียบได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นจะขีดเส้นใต้คำกริยาวิเศษณ์ และวลีวิเศษณ์ไว้ในหมายเหตุประโยคหมายเหตุของเขาด้วย

A

PRESENT PERFECT

I have done English

Grammar for two years.

Fred has been to Paris

Three times.

B

SIMPLE PAST

I did Grammar last

year and the year before that.

He went to Paris last

summer holiday.

Have	you ever	flown
------	----------	-------

to France ?

I	haven't seen	George
---	--------------	--------

since Friday.

I'm asking him if he

flew	in 1952.
------	----------

I	didn't see	George
---	------------	--------

on Tuesday, **Wednesday.**

on Thursday of last week.

ประโยคตัวอย่างในอดีตกาล (Past Tense) มักมี
คำบ่งบอกสิ่งที่แน่นอนเกี่ยวกับอดีต แต่ในประโยคต่าง ๆ
ของ Present Perfect Tense ไม่ได้บอกเวลาที่แน่นอนไว้
ครุ นั้นทำให้ข้อลำบากใจของเขหมดไปแล้วใช่ไหม จอน ?
จอน. ตอบว่า ครั้บกระผม บัดนี้ชัดแจ้งแล้วครั้บ
ครุ ดีแล้ว ดังนั้เราก็สามารถวางเป็นกฎได้ว่า

ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ ใช้สำหรับการกระทำที่
เพิ่งสำเร็จไปหยก ๆ เราใช้เมื่อเรากำลังครุ่นคิดถึง
ความบรรลุผลในปัจจุบัน ยิ่งกว่าการกระทำที่ผ่านไป
แล้วในอดีต

THE PRESENT PERFECT TENSE IS USED
FOR AN ACTION THAT IS JUST FINISHED. IT

IS USED WHEN WE ARE THINKING MORE OF THE PRESENT RESULT (" up to now ") THAN ABOUT THE PAST ACTION.

อดีตกาลปกติใช้เมื่อเรากำลัง คุ้นคิดถึงความบรรลุผล ซึ่งได้เสร็จจัดไปแล้วในอดีต

THE SIMPLE PAST TENSE IS USED WHEN WE ARE THINKING OF AN ACTION COMPLETED IN THE PAST.

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. จงแปลงประโยคต่อไปนี้ให้เป็น (a) ประโยคปฏิเสธ (Negative) (b) ประโยคคำถาม (Interrogative)
ดู exercises หน้า 28 ของ B. G. 3
- II. จงหาคำกริยา Present Perfect Tense หรือ Past Tense ตามที่ควรจะเป็นได้แทนคำกริยาในวงเล็บให้ถูกต้อง ให้ทำจากข้อ (1) ถึงข้อ (10)

บทที่ 6

Lesson Six

ปัจจุบันกาลสมบูรณ์กำลังกระทำอยู่

THE PRESENT PERFECT

CONTINUOUS TENSE

คุณคงจะจำกาลใน Present Continuous Tense
และ Past Continuous Tense ได้

I am Learning English grammar now.
(PRESENT CONTINUOUS)

I was Learning English grammar a year
ago. (Past CONTINUOUS)

ถ้าเช่นนั้นคุณก็ควรจะได้รู้กาล Present Perfect
Continuous Tense ด้วยเช่น

I have been learning English grammar for
two years. = ฉันได้กำลังเรียนไวยากรณ์อังกฤษมาเป็นเว-
ลา 2 ปีแล้ว

ในประโยคนี้มันจะบอกแก่เราว่า “จนบัดนี้” (up-
to now) นั้นก็ยังกำลังเรียนอยู่และได้เรียนติดต่อกันมาแล้ว
ถึง 2 ปี กาดเช่นนี้เราเรียกว่า Present Perfect Contin-
uous

(จงดูประโยคตัวอย่างต่อไปอีก)

Mr. Thomas has been teaching in this
school for twenty years.

มีสเตอร์ ทอมมัส กำลังสอนอยู่ในโรงเรียนนี้มายี่สิบ-
ปีแล้ว

Have you seen Richard ? We've been looking
ท่านได้เห็นริชาร์ดแล้วหรือ ? เรากำลังตามหาเขา
for him all the afternoon.

ตลอดเวลาบ่ายทีเดียว

I have been working on this model engine
for six weeks. It's nearly finished now.

ฉันได้กำลังทำงาน เกี่ยวกับเครื่องยนต์ตัวอย่างนี้
มาเป็นเวลา 6 สัปดาห์ บัดนี้มันจะเสร็จแล้ว

It has been raining for two days and it looks as if it would never stop.

ฝนกำลังตกติดต่อกันมาเป็นเวลา 2 วันแล้ว และดูเหมือนว่ามันจะทำท่าจะหยุด

George is a hard worker. He has been digging in the garden all morning.

ยอรัชเป็นคนทำงานหนัก เขากำลังขุด ดินมาตั้งแต่เช้าแล้ว

The soldiers are tired; they have been marching since early morning.

ทหารเห็นเหนื่อยมาก เขาได้กำลังเดินแถวมาตั้งแต่เช้าตรู่แล้ว

"Is Mary at home now?" "No, she has been staying with her aunt in London for the last two months."

"เดี๋ยวนี้แม้อยู่บ้านหรือเปล่า?" "เปล่า เขา กำลังอยู่กับน้าสาว ที่กรุงลอนดอนมาตลอดเวลา 2 เดือนที่แล้ว"

You have been studying the Present Perfect Continuous Tense. I hope you understand it now.

ท่านกำลังเรียนเรื่องอดีตกาล สมบูรณ์ กำลังกระทำ
อยู่ ฉันคิดว่าบัดนี้ท่านคงเข้าใจดีแล้ว

ปัจจุบันกาลสมบูรณ์กำลังกระทำอยู่ ใช้สำหรับ
สำแดงการกระทำที่ได้เริ่มขึ้นในอดีต และยังคงดำเนินอยู่จนตราบปัจจุบัน

THE PRESENT PERFECT CONTINUOUS TENSE IS USED TO EXPRESS AN ACTION THAT BEGAN IN THE PAST AND IS STILL CONTINUING

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. จงเปลี่ยนประโยคต่อไปนี้เป็น Present Continuous Tense ให้เป็น Present Perfect Continuous ให้ตอบเต็มถ้อยคำหรือวลีที่ท่านเห็นว่าจำเป็นลงได้ด้วย
- II. จงเติมข้อความลงในช่องที่ว่างเปล่า สำหรับข้อแรกได้ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ที่เหลือให้นักศึกษาทำเอง (ดูแบบฝึกหัดในหน้า 31 แห่ง B. G. เล่ม 3)

บทที่ 7

Lesson Seven

อดีตกาลสมบูรณ์

PAST PERFECT TENSE

จงดูที่ประโยคทั้งสองนี้ดังครุ

Ali learned English

He came to England.

อาลิได้เรียนภาษาอังกฤษ

เขาได้มาที่ประเทศอังกฤษ

การกระทำทั้ง 2 นี้ ได้เกิดขึ้นในอดีต

ดังนั้นเรา

จึงใช้ Simple Past Tense คือคำ learned กับ came

แต่ถ้าสมมุติว่า เราปรารถนาที่จะแสดงว่า เหตุการณ์อย่างหนึ่งได้เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่ง สมมุติว่าเราประสงค์จะพูดว่า ก่อนที่เขาได้มายังประเทศอังกฤษ อาลิได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว เราก็จะต้องใช้ PAST PERFECT TENSE สำหรับเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นก่อนและเราใช้ SIMPLE PAST TENSE สำหรับเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นภายหลัง เราจึงควรพูดว่า

Ali had learned English before he came to England.

ชาติได้เรียน ภาษาอังกฤษมาแล้ว ก่อนที่เขาจะ
ได้มายังประเทศอังกฤษ

อันที่จริง Past Perfect Tense ก็มีรูปเช่นเดียวกับ
Present Perfect Tense ผิดกันเพียง Present Perfect
ใช้กริยาช่วย "have" และ "has" ส่วนใน Past Perfect
ใช้กริยาช่วย "had" คำเดียว

ขอให้ดูตัวอย่างต่อไปอีก สมมติว่าเรากำลังจะไป
ดูการแข่งขันฟุตบอล แต่เราก่อนข้างสายไป เราได้มาถึง
สนามฟุตบอลเมื่อขณะที่ฟุตบอลกำลังลงมือเล่นแล้ว ดัง
นั้นเราก็ควรจะพูดว่า

When we reached the field, the game had
started

เมื่อเรมาถึงสนามฟุตบอล เราได้ลงมือเล่นแล้ว
ณ หนึ่งเหตุการณ์อย่างหนึ่ง (คือการลงมือเล่น
ฟุตบอล) ได้เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่ง (คือ
การมาถึงสนามฟุตบอล) เหตุการณ์แรกหรือเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นก่อน มีรูปเป็น PAST PERFECT TENSE (คือ

had started) เหตุการณ์หลัง (คือการมาถึง reached)
 มีรูปเป็น SIMPLE PAST TENSE

(ดูประโยคตัวอย่างต่อไปอีก)

Before the fire engines arrived, the fire had
 destroyed the house.

ก่อนที่เครื่องดับเพลิงจะมาถึง ไฟก็ได้ไหม้บ้าน
 หมดแล้ว

When Margaret had finished her homework
 she turned on the radio.

เมื่อมาการเร็ตได้ทำการบ้านเสร็จแล้ว เธอก็เปิด
 วิทยุ

I had already got home before it began to
 rain.

ฉันได้ไปถึงบ้านแล้ว ก่อนที่ฝนได้ตกลงมา

Richard got a new exercise book yesterday
 because he had filled his old one.

ริชาร์ดได้ซื้อสมุดทำแบบฝึกหัดใหม่เมื่อวานนี้ เพราะว่า
 เขาได้ทำเต็มเก่าหมดแล้ว.

The children came to the party at 4 O'clock yesterday; but before that, Mary and Ellen Green had decorated the room, Mrs. Green had baked cakes, and Mr. Green had bought a small present for every little guest.

เด็ก ๆ ได้พากันมาในงานปาร์ตี้เมื่อเวลาบ่าย 4 โมง
เมื่อวานนี้ แต่ก่อนเวลาวันนี้ แมรีและเอเดน กรีน ได้ทำ
การปิ้งขนมเสร็จแล้ว และนายกรีนได้ซื้อของขวัญ
สำหรับแขกเด็กของเขาทุกคน เสร็จแล้ว

ข้อควรจำ

อดีตกาลสมบูรณ์ใช้สำหรับแสดงว่า เหตุการณ์
อย่างหนึ่งได้เกิดขึ้น ก่อนเหตุการณ์ อีกอย่าง หนึ่ง
ในอดีต.

THE PAST PERFECT TENSE IS
USED TO SHOW THAT ONE ACTION
TOOK PLACE BEFORE ANOTHER AC-
TION IN THE PAST.

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. จงเขียนประโยคคู่เหล่านี้ โดยให้ประโยคหนึ่งเป็น Past Tense อีกประโยคหนึ่งเป็น Past Perfect Tense เดิม คำพูดที่เห็นว่าจำเป็นลงไปด้วย
- II. ในนิทานเรื่อง ONE GOOD TURN DESERVES ANOTHER ให้ท่านเขียนเสียใหม่โดยใช้กริยาที่อยู่ในวงเล็บให้เป็น Past Perfect Tense ให้หมด

บทที่ 8
Lesson Eight
อนาคตกาล

THE FUTURE TENSE

ในบทแรก ๆ ของหนังสือ Brighter Grammar
เล่ม 2 (บทที่ 10) คุณเคยได้ทราบมาแล้วว่า ในอนาคต
กาล (FUTURE TENSE) เราใช้กริยา “shall” กับ
บุรุษที่ 1 (FIRST PERSON) และใช้ “will” กับบุรุษ
อื่น ๆ (Other Persons) ดังตัวอย่าง

I shall be twelve years old next year.

(ปีหน้าฉันจะมีอายุ 12 ขวบ)

You will be twelve years old next year.

He will “ ” “ ” “ ” “ ”

We shall “ ” “ ” “ ” “ ”

They will “ ” “ ” “ ” “ ”

เวลาจะทำให้เป็นรูปปฏิเสธให้เติม “not” ดังข้าง

หัด shall และ will

I SHALL.....บอกเล่า (AFFIRMATIVE)

I SHALL.....ปฏิเสธ (NEGATIVE)

คำว่า will not มักจะใช้อยู่ ๆ ว่า won't และ
shall not ใช้อยู่ ๆ ว่า shan't เช่น

I shall not (shan't) be twelve until next year.

ฉันจะยังมีอายุไม่ถึง 12 ขวบ จนกว่าจะถึงปีหน้า

You will not (won't) be twelve until next year.

He will not (won't) be twelve until next year.

We shall not (shan't) be twelve until next year.

They will not (won't) ,, ,, ,, ,, ,,

สำหรับประโยคคำถามให้เปลี่ยนรูปกลับกันเสีย

Interrogative—คำถาม

Shall I ? Shall we ?

Will you ? Will they ?

Will he ?

บอกเล่า

คำถาม

AFFIRMATIVE

INTERROGATIVE

I SHALL

SHALL I ?

(ดูภาพในหน้า 37 ประกอบ)

ต่อไปนี้เป็นประโยคตัวอย่างว่าด้วยการใช้ "Shall"
และ "Will"

Shall we go for a walk ?

เราจะไปเดินเล่นกันไหม ?

The sky is black; I think it will rain.

ท้องฟ้าดำ ฉันคิดว่าฝนจะตก

Yes, I think we shall have a thunder storm.

ใช่, ฉันคิดว่าคงจะมีพายุฝน

No, we shall not (shan't) have rain, the sky is
getting clearer.

มิได้, คงจะไม่มีฝน ท้องฟ้ากำลังสว่างขึ้นทุกที

I hope it won't rain; if it does we shall have to stay in.

ฉันหวังว่าฝนคงจะไม่ตก ถ้าฝนตกเราจะต้องอยู่ข้างในบ้าน

Shall I take an umbrella ?

ผมจะเอาร่มไปด้วยได้ไหม ?

Oh no, you won't need an umbrella.

โอ, มิได้ คุณไม่จำเป็นต้องใช้ร่มดอก.

Will you come with us on our walk ?

คุณจะไปเดินเที่ยวกับผมไหม ?

No, I shall stay at home and get the tea ready.

ไม่เอา, ฉันจะอยู่บ้านและเตรียมน้ำชาให้เรียบร้อยแล้ว

Even if it rains, you won't get very wet.

แม้ว่าฝนจะตก ท่านก็จะไม่เปียกมากนัก.

You're wrong there. I think that if it rains we shall get wet through.

คุณผิดแน่ ๆ ฉันคิดว่าถ้าฝนตกเราจะเปียกไปหมดทีเดียว.

ต่อไปนี้เป็นบทโคลงฉัน ๆ ที่แต่งให้เห็นการไว้

shall และ will

The North winds do blow,
And we shall have snow.
And what will the robin do then
poor thing.
He 'll sit in a barn.
To keep himself warm.
And he 'll hide his head under
his wing, poor thing.

แปลว่า

ลมเหนือพัดมา
และจะมีหิมะ
และเจ้านกروبินจะทำอย่างไร น่าสงสาร
มันจะนั่งจิบเจ้าอยู่ในยังช้า
เพื่อให้อุ่นมันอบอุ่น
และมันจะซุกหัวของมันไว้ใต้ปีก น่าสงสาร

แปลเป็นโคลง

เมื่อตมเห็นอ	พดพา	มาทัน
เราจะมี	หิมะ	นะท่านเอ๋ย
และเจ้านก	รอมิน	จะลงเอย
เอื้อระเหย	อยู่ในยัง	ให้พุงกาง
เพื่อจะเก็บ	ตัวของมัน	ให้อุ่นอบ
(มิบัตซบ	หนาวก	ตกจากนาง)
จะซุกหัว	ใต้ปีก	มิหนาวควาง
โอ้ คู่ช่าง	น่าสงสาร	รอมิน เอย.

อนาคตกาล ใช้สำหรับกร กระทำ ที่กำลัง จะเกิดขึ้น
 ในประโยคอนาคตกาล “I” และ “We” ใช้กับ shall
 He, she และ It ใช้กับ “will”

THE FUTURE TENSE IS USED FOR ACTIONS THAT ARE GOING TO TAKE PLACE.

IN THE FUTURE TENSE “I” AND “WE” TAKE “SHALL” AFTER THEM. “HE” “SHE” AND “IT” AND ALL NOUNS TAKE “WILL” AFTER THEM.

(ดูภาพในหน้า 38 ประกอบ)

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. จงเติมคำ shall และ will ในช่องว่าง ทำจากข้อ (1) ถึงข้อ (10)
- II. จงเปลี่ยนประโยคต่อไปนี้ให้เป็น Future Tense | ให้
เปลี่ยนคำเช่น today yesterday เป็น tomorrow เท่า
ที่เห็นว่าจำเป็น ทำจากข้อ (1) ถึงข้อ (10)

บทที่ ๑

Lesson Nine

อนาคตกาล (ต่อ)

FUTURE TENSE (Continued)

การใช้ I will

จอห์น ได้ไปรดเถาะครบ คุณครูเคยทราบเรื่อง
“ I will ” และ “ I shall ” บ้างไหม ?
เมื่อเช้าผมได้รับจดหมายจาก ลุงอาร์เธอร์
มีข้อความว่า “ I will give you a bicycle
for your fourteenth birthday. ”

ริชาร์ด โอ, จริงละครับ เมื่อเช้านี้บิดาของผมโกรธ
เขา (คุณพ่อผม) ได้รับบิลล์จากอู่ซ่อม
รถที่ซ่อมรถให้คุณพ่อผม และเขา (คุณพ่อ)
พูดว่า

“ I won't pay this bill. The man hasn't done
the work properly. I'll take the car to
another garage. ”

ยอรัช จริงซี คุณแม่พูดว่า “ Well, we won't discuss it anymore just now. Let's have breakfast in peace.”

แม่รี่ ฉันได้ไปในงานแต่งงานของน้ำ เอมมีล์ใน กรุงลอนดอนเมื่อเดือนพฤษภาคม และเมื่อ พระได้ถามว่าเอ็ดเวอร์คิดว่า เขาต้องการ จะได้น้ำเอมมีล์เป็นภรรยาหรือ ฉันแน่ใจว่า เขาพูด “ I will ” ไม่ใช่ “ I shall ” เมื่อคนที่แล้ววิทยุของเราไม่ทำงาน (ไม่ดัง) คุณพ่อแก้ไขอยู่ตลอดเวลา และสิ่งสุดท้าย ที่ฉันได้ยินคุณพ่อพูด ก่อนที่ฉันจะเข้านอนคือ

“ I won't be beaten ! I will make this radio work, if I stay up all night to do it. ”

คุณครู พวกเธอถูกทั้งหมดทีเดียว ทุกๆ ประโยค ความมานนถูกต้องสมบูรณ์ และพวกเธอก็ กำลังเริ่มจุดยุ่งยากที่สุดจุดหนึ่งในไวยากรณ์ อังกฤษให้แก่นันแล้วคือ การใช้ shall และ

will มันจะต้องอธิบายกันด้วยบทเรียน
หลาย ๆ บททีเดียว (และถ้าจะบอกความ
จริงแก่เธอแล้ว คนอังกฤษเป็นอันมากก็ยัง
ไม่แน่ใจในวิธีใช้ SHALL และ WILL) แต่
ครูจะ อธิบาย สิ่งที่คุณต้องการทราบ ทั้งหมด
ในขณะนี้

บางทีคำ SHALL และ WILL นอกจากจะแสดง
อนาคตกาลแล้ว ยังแสดงให้ทราบถึงสิ่งอื่น ๆ นอกไปจาก
อนาคตกาล คำทั้งสองนี้จะแสดงให้ทราบถึงความรู้สึก
อันมีอยู่ในใจของผู้ใช้ด้วย ประโยคตัวอย่างหนึ่งหรือสอง
ประโยคต่อไปนี้จะแสดงให้เธอทราบชัดว่า ฉันทหมายถึงอะไร
เขาประโยคบางประโยคที่เขาได้กล่าวมาแล้ว เป็นอุทาหรณ์
ก็เหมือนกัน ฉันทจะเขียนประโยคเหล่านั้นลงที่ละประโยค ๆ

A

I shall be twelve
years old tomorrow.
We shall have snow.

B

UNCLE ARTHUR. I will
give you a bicycle.
Father. I won't pay.

We shall not be
taken into the
university until
1962.

Mother We won't
discuss it any more
just now.

Daddy. I will make
this radio work.

UNCLE EDWARD, (at his
wedding). I will.

ประโยคในช่องแรก (Column A) ทั้งหมดเป็น
ประโยคที่แสดงให้ทราบว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในอนาคต เช่น
“being twelve years old” “having snow” “being
taken into the University” เธอไม่สามารถจะทำอะไร
เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ได้เลย เธอไม่อาจเปลี่ยนอายุของเธอ
ได้ เธอไม่อาจหยุดยั้งมิให้เกิดหิมะได้ แม้ว่าเธอจะ
ต้องการทำเช่นนั้น หรือเธอทำได้? สิ่งเหล่านี้จะพึงเกิด
ขึ้นตามกาลแต่ละเวลา ประโยคประเภทนี้จึงแสดงให้ทราบ
ถึงอนาคตที่คาดปกติ SIMPLE FUTURITY แต่ไม่มีอะไร
อย่างอื่นที่จะพึงเกิดขึ้นในอนาคตในประโยคอื่น ๆ บ้างหรือ...

ไม่มีอะไรบังเกิดขึ้น ในความรู้นึกคิดของผู้พูดบ้างหรือ ?
ถ้อยคำของลุงอาร์เธอร์มีว่าอย่างไรบ้างจอ

จอห์น ผมเข้าใจว่าคงมีสิ่งอื่น ๆ อีก ผมรู้สึกว่สิ่ง
ที่เขาพูดนั้นเป็นคำมั่นสัญญาอย่างหนึ่ง ทว่า
ผมจะต้องได้รถจักรยานสองล้อ

(a definite promise that I shall have a bicycle).

คุณครู แล้วเรื่องคุณพ่อของเธอเล่า ริชาร์ด ? เขา
มีความรู้สึกอะไรในใจของเขาบ้างไหม ?

ริชาร์ด คุณครูก็คงจะว่ายังงั้นแหละ ถ้าคุณครูได้ยิน
เขา (คุณพ่อ) พูด ! เขารู้สึกโกรธมากและ
ดูมีความตั้งใจเด็ดเดี่ยวว่าจะไม่จ่ายเงิน

(quite determined he wasn't going to pay)

เขาได้ยืนยันอย่างแน่นแฟ้น ซึ่งเป็นความ
ตั้งใจ (INTENTION) ของเขาว่าจะไม่นำรถ
ไปต่อซ่อมแห่งนอก

มากาเรต ไม่มีปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับความตั้งใจของ
คุณพ่อ (daddy's determination) เมื่อ
เขาพูดว่า “ฉันจะทำให้เครื่องนั้นดัง”

คุณครู เออ แมรี เรื่องอ้าวเอ็ดเวอร์ดของเธอสอด
ว่า “I WILL” เล่าเป็นอย่างไบบ้าง ?

แมรี ค่ะ ดิฉันคิดว่าเขากำลังบอกกล่าวแก่แขก
หรือที่อยู่ ณ ที่นั้น (the people there) ว่า
เขามีความเต็มใจที่จะแต่งงานกับน้ำเอมมี
ที และน้ำเอมมีก็แสดงความเต็มใจ
(WILLINGNESS) ที่จะแต่งงานกับเขา.

คุณครู ถูกแล้วในกรณีเหล่านั้นทั้งหมด ฉันจะ
หมายถึงว่า มีอะไรที่มีความหมายยิ่งไป
กว่า “I SHALL” ตามธรรมดา

ข้อควรจำ “I shall” “We shall” แสดงให้ทราบ
ถึงอนาคตกาลปกติ รูปปฏิเสธก็คือ shall
not (shan't)

“I will” แสดงให้ทราบถึงความเต็มใจ

(WILLINGNESS) ความตั้งใจ (INTENTION) คำมั่นสัญญา (PROMISE) หรือความตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยว (DETERMINATION) รูปปฏิเสธ คือ will not (won't)
(ดูภาพในหน้า 43 ประกอบ)

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. นอกไปจากอนาคตกาดตามธรรมดา "I will" แสดงออกถึงความมุ่งหมายอย่างไรบ้าง (ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)
- II. ในประโยคต่อไปนี้ท่านคิดว่า คำที่ขีดเส้นใต้แสดงออกถึงสิ่งใดบ้าง ให้อธิบายเป็นภาษาอังกฤษจากประโยคที่ (1) ถึงประโยค (10)

บทที่ 10

Lesson Ten

อนาคตกาล (ต่อ)

FUTURE TENSE (Continued)

ในบทนี้ใครจะขอย้อนกล่าวถึงคำ “ will ” และ “ shall ” ดังครู คุณคงจำได้ว่า “ I will ” เป็นคำแสดงออกซึ่ง “ ความเต็มใจ ” (willingness) “ คำมั่นสัญญา ” (promise) “ ความจงใจ ” (intention) หรือ “ ความตั้งใจ ” และท่านจะเห็นว่าเมื่อเราพูดถึงเรื่องบุคคล ความรู้สึกเช่นว่านั้นมักจะเป็นปัจจุบันกาล (PRESENT) ดังนั้นจึงรู้สึกว่าการใช้ I will และ We will ถูกนำมาใช้มากกว่า I shall และ We shall อันที่จริงการใช้ถ้อยคำสำหรับกาลเวลาในอนาคตไม่เป็นการบังคับว่านักที่จะใช้ shall

ขอยกเว้นสำหรับถ้อยคำที่กล่าวแล้ว ได้แก่ปัญหาการใช้คำ ซึ่งเรามักพูดกันเสมอ ๆ ว่า

“ Shall I ? ” “ shall we ? ” ไม่ใช่ “ will I ? ”

“ Will we ? ” ดังเช่นประโยค

Shall I see you tomorrow ?

Shall we have a game of tennis ?

Shall I open the window ?

ยังมีขอทพงตั้งเกดอยอกขอหนึ่ง ซึ่งก็ไม่วความดำ
คณเระไรรัก กดำวคือ บุรุษทหนึ่งเอกพจน์ (FIRST PERSON
SINGULAR) เราใช้อย่างหนึ่งแะบุรุษทหนึ่งพหูพจน์
(FIRST PERSON PLURAL) เราใช้อย่างหนึ่ง

ดำหรับบุรุษแะพจน์อื่น ๆ ก็มีแบบเหมือนกัน แต่
คังได้กดำวแต่ว่า ไม่วจะมีควมดำคณ คังจะตั้งเกดเห็น
ได้จากถ้อยคำแะตงการใช่วังต่อไป

A	B PROMISE, DETERMINATION, WILLINGNESS, INTENTION, COMMAND.
I shall thou wilt he will we shall you will they	I will thou shalt he shall we will you shall they shall

ที่จะเห็นได้ว่า “รูป” (FORMS) ของการใช้คำกริยาในช่อง B (Column B) ผิดแผกแตกต่างอย่างตรงกันข้ามกับรูปกริยาในช่อง A (Column A) อย่างตรงกันข้ามทีเดียว

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประโยค แสดงการใช้คำกริยาตามแบบในช่อง B

(1) Thou shalt not kill. Thou shalt not steal.

(เป็นกริยาในรูปออกคำสั่งหรือ COMMAND) ว่า
“เจ้าจะต้องไม่ฆ่า” “เจ้าจะต้องไม่ขโมย”

(คำ Thou shalt นี้เป็นคำอังกฤษโบราณไม่ว่าใครนิยมใช้ในภาษาสมัยใหม่)

(2) He shall do the work whether he wants to or not. (DETERMINATION)

ประโยคนี้แสดงให้เห็นความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวว่าเขาจะต้องทำ (he shall) ไม่ว่าเขาจะปรารถนาหรือไม่ปรารถนา

(3) You shall have the money as soon as I get it. (PROMISE)

ประโยค^๕นี้แสดงให้เห็นคำมั่นสัญญาว่า คุณจะได้เงินเร็วที่สุดที่^๑ฉันได้รับเงิน คือสัญญาว่าจะจ่ายเงินให้^๒คนที่^๓ได้รับเงินมา

(4) You' ve damaged my bicycle. You shan't have it again. (DETERMINATION). = เธอทำรถจักรยานของฉันเสียหาย เธอจะต้องไม่ได้ใช้จักรยานนั้นอีก (แสดงความตั้งใจแน่วแน่) ประโยค^๕นี้เช่นเดียวกับประโยคที่ 2

(5) Those people want to buy my house, but they shan't have it. I won't sell it (DETERMINATION). = คนเหล่านั้นต้องการซื้อบ้านของฉัน แต่เขาจะ^๕ซื้อไม่ได้ เพราะฉันไม่ขายอย่างเด็ดขาด (แสดงความตั้งใจแน่วแน่)

อนาคตกาลธรรมดา (SIMPLE FUTURITY)

ใช้ "I SHALL. WE SHALL" และ "You, he, they will" ส่วนรูปกริยาที่แสดงถึง การให้คำมั่นสัญญา (PROMISE) ความตั้งใจแน่วแน่ (DETERMINATION) ความเต็มใจ (WILLINGNESS) ความจริงใจ

(INTENTION) การบังคับ (COMMAND) ใช้ “ I will,
We will และ “ you, he, they shall.”

อาหารเย็น (DINNERS)

พรุ่งนี้ (TOMORROW) สัปดาห์หน้า (NEXT WEEK)

ปีหน้า (NEXT YEAR) เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต

(ANY TIME IN THE FUTURE)

รายการอาหาร (Menus)

อาหารชุดที่ 2

อาหารชุดที่ 1

FUTURE SIMPLE

I shall

You will

He will

คิดตามด้วย

We shall

You will

They will

FUTURE WITH FEELING

เด็กเขา: PROMISE, INTEN-
TION. DETERMINATION,
WILLINGNESS.

I will

You shall

He shall

คิดตามด้วย

We will

You shall

GOING TO (กำลังจะ)

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เรายังมีวิธีแสดงออกถึง
ความตั้งใจ (INTENTION) อย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต
ได้โดยวิธีใช้คำอื่น ๆ อีก คือการใช้คำ “GOING TO”
ขอให้สังเกตประโยคต่อไปนี้

Richard says he IS GOING TO WORK hard
next year.

ริชาร์ดกล่าวว่า เขากำลังจะทำงานหนักในปีหน้า
(แสดงความตั้งใจไว้ว่า ในปีหน้านั้นเองเขาจะต้องทำงาน
หนักแน่นอน)

I AM GOING TO write a letter to my uncle
today.

ข้าพเจ้ากำลังจะเขียนจดหมายถึงลุงของข้าพเจ้า วัน-
นี้ (ตั้งใจไว้ว่าต้องเขียนแน่นอน)

WE ARE GOING TO finish our homework
after supper.

เรากำลังจะทำการบ้าน ให้เสร็จภายหลังจากอาหารว่าง
(มีความตั้งใจว่าจะทำให้เสร็จ)

จากประโยคตัวอย่างข้างบนนั้น เราจะเห็นว่ามัน
เป็นวิธีง่ายที่สุดที่จะแสดงออกถึงอนาคต โดยไม่จำเป็นต้องใช้
“shall” และ “will” แค่อำตรั้คำว่า “GOING TO”
นำไปใช้กับ อนาคตกาลธรรมดา (SIMPLE FUTURITY)
มิได้ คุณจะกล่าวประโยคอย่างนี้ได้

“I’m going to be 12 years old tomorrow.”

หรือ

“Today is the 14th of April: tomorrow
it is going to be the 15th of April.”

คำ “GOING TO” จะใช้ได้เมื่อผู้พูดมีความ
จงใจหรือตั้งใจ หรือ “สิ่งที่อาจจะเป็นไปได้อย่างแน่นอน”

วิธี

จอ: ได้โปรดเถอะครับ คุณครูจะได้โปรดกรุณาให้ตัว
อย่างประโยคที่แสดงถึง “สิ่งที่อาจจะเป็นไปได้
อย่างแน่นอน” ดังประโยคหนึ่งได้ไหมครับ ?

ครู: ได้สิ นั่นกำลังจะให้ตัวอย่างเดียวกัน นี่คือตัวอย่าง

I think it is GOING to rain. (หมายความว่า I think it is very probable that it will. = ฉันคิดว่ามันเป็นไปได้ทีเดียวว่าฝนจะ ตก)

I'm afraid the new building is GOING to cost a lot of money. (หมายความว่า มันเป็นไปได้ทีเดียวที่ตึกหลังใหม่นี้จะต้องมีราคาสูง)

We are GOING to have two weeks holiday. (หมายความว่า มันเป็นไปได้ทีเดียวที่เราจะได้พักผ่อนเป็นเวลา 2 สัปดาห์ คือจะต้องมีวันหยุด 2 สัปดาห์ อย่างแน่นอน)

ริชาร์ด: "Mother has bought lots of cake for our party tomorrow. It's GOING to be a jolly good party." (หมายความว่า ริชาร์ดคิดว่า มันเป็นไปได้ทีเดียวในการจัดงานปาร์ตี้ จะป็นงานสนุกสนาน)

ทอม: "I think I am GOING to have a bad cold and I shan't be able to go to the party." (หมายความว่า ทอมคิดว่ามันอาจจะป็น

ไปได้ เขาจะเป็นหวัดอย่างแน่นอน และฉันจะไม่
สามารถไปในงานปาร์ตี้ได้)

เขคงเห็นด้วยว่า คำว่า “GOING TO”
ถ้าแดงให้เห็นซึ่งความตั้งใจ หรือลักษณะการอัน
จะเป็นไปได้อย่างแน่นอน (INTENTION OR
STRONG PROBABILITY) ประโยคสุดท้ายนั้นจะ
แดงให้เห็นความแตกต่างกัน (difference) ระหว่าง
คำว่า “intention” และ “probability” คือ

“TOM isn't intending to have a
cold; I should think he intends not to have
a cold if he can avoid it, but there is a
“strong probability.” (ดูภาพ)

ในประโยคนี้: ทอมมิได้ “ตั้งใจ” จะให้เป็น
หวัด, ฉันอยากจะคิดว่าเขาตั้งใจจะไม่ให้เป็นหวัด
ถ้าหากเขาสามารถจะหลีกเลี่ยงได้ แต่ที่ว่ามันอาจ
จะ “มีความเป็นไปได้อย่างยิ่งทีเดียว”

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. โดยไม่ต้องดูหนังสือ (a) ขอให้เขียนรูปประโยคแสดงอนาคตกาลปกติ (SIMPLE FUTURITY) (b) รูปประโยคที่แสดงถึง คำมั่นสัญญา (PROMISE) และความตั้งใจอันแน่วแน่ (DETERMINATION) มาให้ดูสักอย่างละ 1 ประโยค
- II. ประโยคต่าง ๆ ในแบบฝึกหัดหน้า 48 นี้อยู่ 10 ประโยคด้วยกัน ให้ท่านใช้คำว่า "GOING TO" แทนคำว่า "shall" และ "will" เท่าที่เห็นสมควร และมีอยู่ประโยคหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนได้ ลองหาดูสิ หรือว่ามันเป็นประโยคไหน ?
- III. ประโยคต่าง ๆ ในข้อนี้ มีอยู่ 10 ประโยค ให้ท่านเขียนเสียใหม่ โดยใช้ (a) shall หรือ will (b) going to ลงในแต่ละประโยค (หมายความว่าในประโยคแต่ละประโยค ให้เขียนออกเป็น 2 แบบ) ดังตัวอย่าง
- He did the work yesterday เขียนใหม่
- (a) He will do the work tomorrow.
- (b) He is going to do the work tomorrow.

บทที่ 11

Lesson Eleven

อนาคตกาลกำลังกระทำอยู่

THE FUTURE CONTINUOUS TENSE

การสนทนา

A CONVERSATION

ผู้ร่วมการสนทนา

JOHN, RICHARD, HENRY, FREDERICK.

จอห์น “คุณพ่อของฉัน กำลังเขา ฉันไปปารีสด้วย”

ริชาร์ด. “โอ คุณโชคดียิ่ง ! ฉันคิดว่าฉันคงมีโอกาสดำ
ปารีส นี่เขากำลังจะไปเมื่อไร ?”

จอห์น. “ดีပါတ่าหน้า วันศุกร์หน้าเวลาเดียวกันนี้ ฉันจะ
กำลังขึ้นรถยนต์ที่จะนำฉันไปสู่สถานี่”

(ดูภาพหน้า 50 ประกอบ)

เฮนรี่. “แต่พวกเรากำลังจะเดินไปโรงเรียน !”

ริชาร์ด. “แต่คุณครูจะกำลังคอยพวกเรา เพื่อสอนไวยา
กรณ์อังกฤษอีกบทหนึ่งแก่เรา !”

เฟรเดอริก. “ถูกแล้ว ในขณะที่เรากำลังเรียนไวยากรณ์
จอห์นกำลังเร่งความเร็ว ในการเดินทางไปยังปารีส
ของเขา จอห์นผู้โชคดี !”

เฮนรี่. “ในขณะที่เรากำลังทำการบ้าน จอห์นกำลังจะ.....
คุณกำลังจะทำอะไร, จอห์น ?”

จอห์น. “ฉันหวังใจว่าฉันกำลังจะรับประทาน อาหารมือเย็น
บนรถไฟ”

ริชาร์ด. “ฉันไม่เคยรับประทานอาหารเย็นบนรถไฟเลย, คุณ
จะเดินทางไปถึงปารีสเวลาเท่าไร ?”

จอห์น. “ถ้ารถไฟตรงเวลา เราก็จะเข้าสู่ชานชลา (plat-
form) ประมาณราว ๆ ที่คุณตื่นนอนในตอนเช้า”

เฟรเดอริก. “ฉันหวังว่าคุณคงจะไม่รู้สึก เหนื่อยมากนัก
(feeling too tired)”

เฮนรี่, ริชาร์ด, เฟรเดอริก. “อ้อ พวกเราคงจะกำลังคิด
ถึงคุณในตอนเย็นวันศุกร์หน้า”

จอห์น. “ขอขอบใจด้วย และผมก็จะกำลังคิดถึงคุณเช่น
เดียวกัน”

ในการสนทนาพาทักกันนั้น คุณคงได้ตัวอย่างประโยคที่แสดงถึง *FUTURE CONTINUOUS TENSE* ถึง 12 ประโยคทีเดียว

คำกริยาที่ใช้มีรูปอื่นเกิดขึ้นจาก *Simple Future* คือ (*I shall, you will, etc.*) ร่วมกับกริยา 'BE' และ *PRESENT PARTICIPLE* นี้คือรูปของกริยา "walk" ในฐานะเป็น *FUTURE CONTINUOUS TENSE*

อนาคตกาลกำลังกระทำอยู่

FUTURE CONTINUOUS TENSE

บอกไว้ (AFFIRMATIVE)	คำถาม (Interrogative)	ปฏิเสธ (NEGATIVE)
I shall be walking.	shall I be walking ?	I shall not (shan't) be walking.
You will be walking	Will you be walking ?	You will not (won't) be walking.

บอกไว้ (AFFIRMATIVE)	คำถาม (Interrogative)	ปฏิเสธ (NEGATIVE)
He will be walking.	Will he be walking ?	He will not (won't) be walking.
We shall be walking.	Shall we be walking ?	We shall not (shan't) be walking.
They will be walking.	Will they be walking ?	They will not (won't) be walking.

ข้อควรจำ: อนาคตกำลังกระทำอยู่ใช้สำหรับแสดง
ออกซึ่งการกระทำอันกำลังดำเนินอยู่ใน
อนาคต

THE FUTURE CONTINUOUS TEN-
SE IS USED TO EXPRESS AN ACTION

TION STILL CONTINUING IN THE
FUTURE.

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. ให้เขียนรูปของคำกริยา Verb to WRITE เป็น FUTU-
RE CONTINUOUS TENSE ให้มีรูปเป็น AFFIRM-
ATIVE, INTERROGATIVE และ NEGATIVE.
- II. ให้เปลี่ยนประโยคต่อไปจากบุรุษที่ 1 (FIRST PER-
SON) I, WE. เป็นบุรุษที่ 3 (THIRD PERSON) he,
she, it, I, they. (ดูแบบฝึกหัดในหน้า 52)
- III. ให้เปลี่ยนประโยคต่อไปจากบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3
(SECOND OR THIRD PERSON) เป็นบุรุษที่ 1
(FIRST PERSON) (ดูแบบฝึกหัดในหน้า 52)

บทที่ 12

Lesson Twelve

อนาคตกาลสมบุรณ์

THE FUTURE PERFECT TENSE

การสนทนา

A CONVERSATION

ผู้ร่วมการสนทนา

MARY, MAGARET, MRS. GREEN

นางกรีน. “มากาเรต ฉันอยากจะให้เธอไปร้านขนมปัง
ก่อนเวลา 6 โมง ฉันคิดจะซื้อเค้ก แต่ฉันจะ
ได้ทำให้แล้วเสร็จ (I shall have done it)
ในเวลาประมาณชั่วโมงเดียว และฉันต้องการ
ขนมปังมาเป็นอาหารว่าง”

มากาเรต. “หนูไปหลังเวลา 6 โมงได้ไหมคุณแม่ ? หนู
อยากฟังแผ่นเสียงในวิทยุ และแผ่นเสียงนั้นคงจะ
ไม่จบลงแล้ว (it won't have finished เมื่อ
เวลา 6 โมง ”

นางกรีน. “แม่เสียใจ แต่ร้านขายขนมบังคับจะได้ปิด
เสียแล้ว (will have closed) เมื่อเวลาแผ่น
เที่ยงได้จบลง ”

แมรี. “หนูจะไปเอง คุณแม่ หนูไม่อยากฟังวิทยุหรือ
และหนู คงจะได้เขียนการบ้านแล้วเสร็จลง
(I shall have written) ก่อนเวลา 6 โมง ”

มากาเร็ต. “โอ ชอบใจมาก แมรี นั่นคงจะยังไม่ได้ลง
มือทำการบ้านแล้วเชียว (I shan't even
have begun) เมื่อเวลา 6 โมง แต่ฉันจะเริ่ม
ทำทันที เมื่ออาหารว่างเสร็จฉันลงแล้ว ”

นางกรีน. “แม่คิดว่า หนูคงจะทำ เราคงจะได้กินอา-
หารว่างแล้วเสร็จ (We shall have had
supper) และแมรีคงจะได้เก็บโต๊ะอาหาร
แล้วเสร็จ (Mary will have cleared the
table) เมื่อเวลา 7 โมงครึ่ง ดังนั้นหนูคงทำ
การบ้านได้เป็นเวลา 1 ชั่วโมงก่อนเข้านอน เธอ
ทั้งสองจะได้ทำให้แล้วเสร็จหมด (will you
have done it ?) เมื่อเวลา 8 โมงครึ่งไหม ? ”

மாகារெட். “โอ เตรีจซี่ คุณแม่ หนูคงจะได้ทำทุกอย่าง
ให้แล้วเสร็จ (I shall have finished) เมื่อ

เวลา 8 โมง ขอขอบใจแม่อีกครั้งหนึ่ง ”

เขาจะเคียวไถไร่ได้เรียบร้อยแล้ว อนาคตกาล
สมบูรณ์ (FUTURE PERFECT TENSE) อันเป็น
TENSE สุดท้าย พร้อมด้วยประโยคตัวอย่าง 9
ประโยคในบทสนทนาที่ผ่านมา

อนาคตกาลสมบูรณ์ (FUTURE PERFECT
TENSE) ได้บอกแก่เราถึงบางสิ่งบางอย่างที่จะได้บังเกิด
ขึ้นแล้ว (will have happened) เมื่อเวลาหนึ่งหรือก่อน
เวลาหนึ่งในอนาคต ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

At six O' clock the baker WILL HAVE
COMPLETED her home work. = ก่อนเวลาเข้านอน
மாகารเต คงจะได้ทำการบ้านของหล่อนแล้วเสร็จ

กาลกระทำกันได้โดยการใช้ Simple Futu-
re Tense (I shall, you will) พร้อมด้วยกริยาช่วย
have และ has และคำกริยา Past Participle.

(ให้อุภาพในหน้า 54 ประกอบ)

ต่อไปนี้เป็นรูปของประโยคกริยา VERB TO WRITE
ที่เป็น FUTURE PERFECT TENSE.

อนาคตกาลสมบูรณ์

FUTURE PERFECT TENSE

AFFIRMATIVE	INTERROGA- TIVE	NEGATIVE
I shall have written.	Shall I have written ?	I shall not (shan't) have written
You will have written.	Will you have written ?	You will not (won't) have written.
He will have written.	Will he have written ?	He will not (won't) have written.
We shall have written.	Shall we have written ?	We shall not (shan't) have written.

PRESENT		
SIMPLE I walk.	CONTINUOUS I am walking.	PERFECT I have walked.
PAST		
SIMPLE I walked	CONTINUOUS I was walking.	PERFECT I had walked.
FUTURE		
SIMPLE I shall walk.	CONTINUOUS I shall be walking.	PERFECT I shall have walked.

แบบฝึกหัด
Exercises

- I. จงเขียนรูปของอนาคตกาลสมบูรณ์ (Future Perfect Tense) เป็นประโยคบอกเล่า (AFFIRMATIVE)

คำถาม (INTERROGATIVE) และปฏิเสธ (NEGATIVE) ของคำกริยา Speak.

- II. จงเขียนประโยคเหล่านี้เสียใหม่ โดยเปลี่ยนกริยาในวงเล็บให้เป็น Future Perfect Tense ทั้งหมด (ดูแบบฝึกหัดในหน้า 56)

บทที่ 13

Lesson Thirteen

มาลา

MOOD

คำว่า “มาลา” หรือ “MOOD” คือรูปของกริยาที่แสดงให้เห็น “ลักษณะ” ของกริยาอาการอันได้แสดงออกให้เห็น

ในภาษาอังกฤษมี “มาลา” หรือ “mood” อยู่ 3 มาลา คือ INDICATIVE MOOD, IMPERATIVE MOOD, และ SUBJUNCTIVE MOOD

แต่มาลาที่ใช้มากคือ Indicative Mood

(ดูภาพ)

- หมายเหตุ; (1) ในตำราบางเล่มกล่าวว่ากริยา Infinitive เป็น Mood หนึ่งในบรรดามาลา อื่น ๆ แต่คำ Infinitive เป็นกริยาที่กล่าวลอย ๆ โดยมิได้มีลักษณะอันจำกัดให้แน่ชัดลงไป
- (2) สำหรับ Subjunctive Mood จะได้บรรยายในเล่ม 4 ต่อไป.

Indicative Mood หรือ “นิเทศมาลา” ใช

สำหรับประโยคบอกเล่า STATEMENTS และประโยคคำถาม ASKING QUESTIONS ดังตัวอย่างเช่น

บอกเล่า STATEMENTS	{ “I heard a noise” ฉันได้ยินเสียง “The train is coming into the station” รถไฟกำลังเข้าสถานี “The earth moves round the sun.” โลกหมุนรอบ ๆ ดวงอาทิตย์
-----------------------	--

คำถาม QUESTIONS	{ “Did you here that noise ?” ท่านได้ยินเสียงนั้นไหม ? “Are you Miss Brown ?” คุณคือนางสาวบราวน์ใช่ไหม ? “Have you understood the lesson ?” คุณเข้าใจในบทเรียนนั้นไหม ?
--------------------	--

Imperative Mood หรือ “**อาณัติมาลา**” ใช้

สำหรับประโยคที่เป็นคำสั่ง Commands และประโยคที่ขอ
 ร้อง Requests ดังตัวอย่างเช่น

คำสั่ง
 COMMANDS

“In the name of the law OPEN
 the door.”

ในนามของกฎหมายจงเปิดประตู

“Come here and speak to me.”

มาพูดกับฉันที่นี่

“Don't make a noise,”

อย่าทำเสียงดัง

“Run !”

วิ่ง

ถ้าเป็นคำขอร้อง (*Request*) ให้เติม “*please*”
 ลงไปด้วยอีกคำหนึ่ง เช่น

คำขอหรือ
REQUEST

"Please **don't** forget to write to me."

โปรดอย่าลืมเขียนจดหมายถึงข้าพเจ้า

"**Don't** make a noise, please."

โปรดอย่าทำเสียงดัง

"Please **give** your sister my best wishes."

โปรดแจ้งให้พี่สาวคุณทราบถึงความปรารถนาดีของผม

"**Let** me help you."

ขอให้ผมช่วยคุณ

คำที่พิมพ์ไว้ด้วยตัวดำหนา คือคำกริยาในอานัต
มาตา หรือมาตาคำตั้ง

คำกริยาในมาตาคำตั้งหรือ "อานัตมาตา" มีรูป
เป็นอย่างเดียวกันกับ Simple Present Tense เช่น

Present Tense

Imperative

I take

Take !

บางครั้งเราก็พูดกันว่าประธาน (subject) ของประโยคประเภท อาณัติมาตา (Imperative mood) นี้ ก็คือคำ “You” อันเป็นคำที่เข้าใจในฐานะที่เข้าใจ “understood” (ดูภาพหน้า 59 ประกอบ)

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. จงเขียนประโยคต่อไปนี้ ลงในสมุดแบบฝึกหัดของท่าน แล้วให้เติมข้อความลงข้างท้ายประโยคนั้น ๆ ว่า เป็น ประโยคบอกเล่า (Statement) ประโยคคำถาม (Question) ประโยคบังคับ (Command) หรือประโยคขอ ร้อง (Request) แล้วให้ต่อเติมลงไปด้วยว่ามันเป็น มาดอะไร คือเป็น Indicative Mood หรือ Imperative Mood.

(ประโยคแรกได้ทำให้เป็นตัวอย่าง)

I will close the door. (statement. Indicative mood.)

- II ให้สร้างประโยคโดยใช้ Imperative Mood กับข้อความ เหล่านี้ (a) make a fire. (b) get to the school or

the station or the post office (c) clean your shoes.

III. จงสร้างประโยคต่าง ๆ ขึ้น โดยอาศัยข้อความที่กำหนดไว้ เพื่อห้ามมิให้

- (1) do his work carelessly.
- (2) come to the class with dirty hands.
- (3) copy from John's book.
- (4) leave the door open.
- (5) kick the dog.
- (6) eat chocolate in the class.
- (7) forget his book tomorrow.
- (8) write his exercise in pencil.
- (9) be silly.
- (10) frighten the baby.

ตัวอย่าง

Don't do your work carelessly.

(The Mood used is Imperative)

บทที่ 14

Lesson Fourteen

วาก

VOICE

ทบทวน (Revision) ประธาน (Subject) คำขยาย
(Predicates) กรรม (objects) ดู B.G. เล่ม 1 หน้า 21-60

ถ้อยคำหรือหมู่คำ (group of words) ที่เราพูดถึง
(speak about) ในประโยคหนึ่ง ๆ นั้นเราเรียกว่า ประธาน
ของประโยค (subject)

ถ้อยคำหรือหมู่คำที่บอกให้เราทราบถึงเรื่องราวของ
ประธาน (tell something about the subject) เราเรียกว่า
คำขยาย (predicate)

กรรมของประโยค (object) คือคำนาม (noun)
(หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ใช้แทนนาม stand for a noun ได้)
และสามารถบอกให้เราทราบถึงกริยาอาการ ของกริยาที่เกิดขึ้น
ขึ้นนั้นด้วย

คำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับ เราเรียกว่า
 “**สกรรมกริยา**” TRANSITIVE VERBS ส่วนกริยา
 ที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ เราเรียกว่า **อกรรมกริยา**
 INTRANSITIVE VERBS

คุณอาจจะจำได้ว่าในหนังสือ Brighter Grammar
 เล่ม 1 (หน้า 55) คุณเคยได้เรียนประโยคนั้นมาแล้ว

The dog killed the rat.

และคุณเคยได้รับทราบมาแล้วว่า คำว่า “the dog”
 เป็นประธาน (subject) ของประโยคและคำว่า “the rat”
 เป็นกรรม (object) ของประโยค คุณยังได้กระทำสิ่งหนึ่ง
 สิ่งใดให้เกิดขึ้น จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้กระทำ (doer) หนูเป็นสิ่งที่
 ถูกกระทำและเป็นผู้ได้รับการกระทำ (sufferer or receiver
 of the action)

ประธานของประโยคโดยทั่วไปก็คือผู้กระทำ (doer)
 ในประโยคนั้น ๆ เอง แต่ที่ว่ามันมิใช่เป็นการเสมอไป เพราะ
 บางที่เราวางรูปประโยคให้อ้อมค้อมเป็นอย่างอื่น ประธาน

ของประโยคดับกลายเป็นผู้ได้รับการกระทำ ดังประโยค
อุทาหรณ์ที่จะชักให้เห็นคือ

THE rat (subject) was killed by the dog. =

หนูถูกฆ่าโดยสุนัข

ในที่นี้ หนู (rat) ณ ที่นี้แม่จะเป็นประธานของ
ประโยค แม้มิได้ทำอะไรเลย ดับกลายเป็นผู้ถูก
กระทำ (sufferer) คือ “ถูกฆ่า” เสียอีก

ข้อควรจำ: เมื่อประธาน (subject) ของประโยคได้
เป็นผู้กระทำ (doer) กริยาในประโยคนั้นๆ
ได้ชื่อว่าเป็น ACTIVE VOICE หรือ
กรรมวาจก

เมื่อประธานของประโยคเป็นผู้ถูกกระทำ (sufferer
or receiver of the action) กริยาในประโยคนั้น ๆ ได้ชื่อ
ว่าเป็น PASSIVE VOICE หรือ กรรมวาจก

(ให้ดูประโยคตัวอย่างและภาพในหน้า 62 ประกอบ)

ต่อไปนี้เป็นประโยคตัวอย่าง

Active Voice

Magaret sang a song.

มากาเรต ๒๖ ๒๖
ไดร้องเพลง

The policemen caught
the thief.

ตำรวจจับขโมย

The teacher taught
the class.

ครูได้สอนนักเรียนทั้งชั้น ๒๒ ๒๒

The boy kicked the
ball.

เด็กเตะลูกฟุตบอล

Did you write this
letter?

ท่านได้เขียนจดหมายนี้หรือ ๕ ๕

Passive Voice

A song was sung by Ma-
garet.

เพลงได้ถูกร้องโดยมากาเรต

The thief was caught by
the policeman.

ขโมยถูกจับโดยตำรวจ

The class was
taught by the teacher.

นักเรียนทั้งชั้น ได้ถูกสอน-
โดยครู

The ball was kicked by
the boy.

ลูกฟุตบอลถูกเด็กเตะ

Was this letter written
by you ?

จดหมายนี้ได้ถูกเขียนโดย-
ท่านหรือ ?

Did Richard answer

the question ?

ริชาร์ดได้ตอบปัญหาหรือ ? ปัญหาได้ถูกตอบโดยริชาร์ดหรือ ?

Was the question

answered by Richard ?

Somebody else did that. That was done by somebody else.

คนอื่นได้กระทำดังนี้

ดังนี้ได้ถูกคนอื่นกระทำ

ในประโยคตัวอย่างทั้งหมด ที่ได้นำมาแต่นั้น
กริยาในประโยค Passive Voice เป็นเอกพจน์ จึงใช้กริยา
“was” และกริยา past participle (sung, caught, written etc.)

ต่อไปนี้เป็นประโยคซึ่งแสดงให้เห็นคำกริยา ในพหูพจน์
ดังนั้นในประโยคเหล่านี้เราจึงใช้กริยา were และ
past participle (eaten, answered, built.)

Active Voice

The boys ate all the cakes.

เด็ก ๆ ได้กินขนมทั้งหมด

Passive Voice

All the cakes were eaten by the boys.

ขนมทั้งหมดได้ถูกกินโดยเด็ก ๆ

John answered all

the questions.

จอห์นได้ตอบคำถามทั้งหมด

All the questions were

answered by John.

คำถามทั้งหมดได้ถูกตอบ-
โดยจอห์น

The same man built both those houses.

Both houses were built by the same man.

ชายคนเดียวกันได้สร้างบ้านทั้งสองหลัง
โดยชายคนเดียวกัน

ข้อควรจำ: กริยาประเภท TRANSITIVE VERBS เท่านั้นที่จะเปลี่ยนรูปเป็น PASSIVE VOICE ได้
ต้องพิจารณาดูประโยคเหล่านั้นออกดังต่อไปนี้ว่า ทำ
ไม่มันจึงเป็นอย่างนั้น ?

	subject			object
ACTIVE:	The	dog	killed	the rat
		สุนัข	ฆ่า	หนู

	subject		
PASSIVE:	The rat	was killed by	the dog.

ประธานของประโยคในกรรมวาจก (passive) มีรูปเป็นกรรมของประโยคใน กรรมทวาจก (Active voice) ก็ได้ แต่ถ้ากริยาไม่เป็น transitive ก็จะไม่มีการมารับ แล้วประโยคนั้นจะเปลี่ยนเป็น กรรมวาจก (passive voice) ไม่ได้

(ขอให้ดูภาพในหน้า 64 ประกอบ)

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. ท่านระบุว่าในประโยคต่าง ๆ แห่งแบบฝึกหัดในข้อนี้คำไหนเป็นผู้กระทำ (doer) และคำไหนเป็นผู้รับการกระทำ (receiver)

ตัวอย่าง

The cat chased the mouse.

cat = doer

mouse = receiver

- II. ให้เขียนข้อ ๕ ข่ง แล้วแยกประโยคต่าง ๆ ออกตามข้อโดยวิธีเดียวกัน สำหรับข้อ 1 และข้อ 2 ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง

No.	Subject	doer or receiver	Voice of verb
1	The bird	doer	Active
2	A nest	receiver	Passive

จงทำประโยคอื่น ๆ ให้ครบ 15 ข้อ

III. จงเปลี่ยนประโยคต่าง ๆ จาก active voice ให้เป็น Passive voice.

IV. จงเปลี่ยนประโยค Passive voice ต่าง ๆ ในข้อ^{๕๕}ทั้งหมดให้เป็นประโยค active voice.

นิทานเรื่อง

CHARLES MAKES A COMPLETE APOLOGY

ขอให้ท่านขีดเส้นใต้ 1 เส้นใต้คำกริยา Active voice ทุกคำ และขีดเส้นใต้ 2 เส้นใต้คำกริยา Passive voice ทุกคำ

บทที่ 15

Lesson Fifteen

ACTIVE AND PASSIVE VOICE (ต่อ)

ในบทที่แล้วมา ประโยคต่าง ๆ มีคำกริยาใน
Passive voice เป็น Past tense ทมด เช่น

A nest was built by the bird.

แต่ใน Passive voice ที่คุณเรียนมาเดิวนั้น คุณ
จะได้ใช้มันกับ tense อะไรก็ได้

ประโยค Passive voice ดังที่คุณเห็นมาเดิวนั้น
เกิดขึ้นจากกริยา Verb to be ผสมกับกริยาใน Past parti-
ciple และ tenses ของคำกริยาในประโยค Passive Voice
จะเป็นเช่นไรก็ต้องแล้วแต่ที่เราใช้ Verb to be ใน tense
อะไร

ต่อไปนี้เป็นประโยคตัวอย่างที่แสดงการใช้ Simple
Present Tense ทั้งใน Active Voice และ Passive Voice

ปัจจุบันกาลปกติ

SIMPLE PRESENT

Active

Passive

The grocer sells tea.

คนขายของชำ ขาย ชา

Cotton grows in Egypt.

ฝ้าย^๕ขึ้นในอียิปต์

An electric fire warms
the room.

ไฟฟ้าทำให้ห้องอบอุ่น

Tea is sold by the grocer

ชาถูกขายโดยพ่อค้าของชำ

Cotton is grown in Egypt.

ฝ้ายถูกปลูก^๕ขึ้นในอียิปต์

The room is warmed
by an electric fire.

ห้องถูกทำให้อบอุ่นด้วย
ไฟฟ้า

Frost kills these flowers. These flowers are killed
by frost.

หิมะทำให้ไม้ดอกเหล่านี้ตาย ไม้ดอกเหล่านี้ถูกทำให้ตาย
โดยหิมะ

Cats eat mice.

แมวกินหนู

Mice are eaten by cats.

หนูถูกกินโดยแมว

Does cotton grow in

Egypt ?

ฝ้าย^๕ขึ้นในอียิปต์หรือ ?

Is cotton grown in

Egypt ?

ฝ้าย^๕ถูกปลูกขึ้นในอียิปต์
หรือ ?

Does the grocer sell tea ? Is tea sold by the grocer?

พ่อค้าของชำขายชาหรือ ?

ชาถูกขายโดยพ่อค้าของชำ
หรือ ?

ต่อไปนี้เป็นประโยคตัวอย่างในอนาคตกาล คือ

SIMPLE FUTURE TENSE และเราจะใช้ "will be"

หรือ "shall be"

อนาคตกาลปกติ SIMPLE FUTURE

Active

The cat will catch
the mouse.

แมวจะจับหนู

We shall finish the
work.

เราจะทำงานนี้ให้สำเร็จ

Passive

The mouse will be
caught by the cat.

หนูจะถูกจับโดยแมว

The work will be
finished by usงานนี้จะถูกทำให้สำเร็จ
โดยเรา

The teacher will help us. We shall be helped by

ครูจะ^๑ช่วยเรา

the teacher.

เราจะ^๑ถูกช่วยโดยครู

The teacher will correct Our work will be corrected by the teacher.
our work.

ครูจะ^๑ตรวจงานของเรา

งานของเรา จะ^๑ถูกตรวจโดย

ครู

I'm afraid the fire

I'm afraid those houses

will destroy those houses. will be destroyed by the
fire.

ข้าพเจ้า^๑กลัวว่าไฟจะทำลาย
บ้านเหล่านั้น

ข้าพเจ้า^๑กลัวว่าบ้านเหล่านั้น
จะ^๑ถูกทำลายโดยไฟ

Will the cat catch
the mouse ?

Will the mouse be caught by the cat ?

แมวจะ^๑จับหนูหรือ ?

หนูจะ^๑ถูกแมวจับ หรือ ?

ต่อไปนี้เป็นประโยค *Passive voice* ที่แสดงให้เห็น
การใช้ *tenses* ต่างๆ

อดีตกาลสมบูรณ์ **PRESENT PERFECT**

The boys **have eaten** Some of the cakes **have**
some of the cakes. **been eaten** by the boys.

เด็กๆ กินขนมบางอันแล้ว ขนมบางอัน ถูก เด็กๆ กิน แล้ว

Have the boys **eaten** **Have** some of the cakes
some of the cakes ? **been eaten** by the boy ?

เด็กๆ บางคน ได้กิน ขนม ขนมบางอันได้ ถูกเด็กๆ กิน
บางอัน แล้วหรือ ? แล้ว หรือ ?

อดีตกาลสมบูรณ์ **PAST PERFECT**

The boys **had eaten** Some of the cakes **had been**
some of the cakes **eaten** by the boys before
before the party began. the party began.

เด็กๆ ได้กิน ขนมบางอัน ขนม บาง อัน ได้ถูก เด็กๆ กิน
แล้ว ก่อนที่งานเลี้ยงได้เริ่ม ก่อน แล้ว ที่งานเลี้ยงได้เริ่ม

Had the boys eaten **Had** some of the cakes been
some of the cakes ? eaten by the boys ?

เด็กๆ ได้กิน ขนมบางอัน ขนมบางอัน ได้ถูกกินโดย
แล้วหรือ ? เด็กๆ แล้วหรือ ?

Passive voice ในกาลอื่น ๆ (other tenses) ไม่
 ใครจะได้ใช้กันนัก แต่จะได้แสดงให้เห็นประโยคตัวอย่าง
 ของแต่ละ tense ไว้ด้วย

อนาคตกาลสมบูรณ์ FUTURE PERFECT

The grocer will have	The shop will have been
closed his shop by six	closed by the grocer by six
o'clock.	o'clock.

พ่อค้าขายของชำจะได้ปิด ร้าน จะ ได้ ถูก ปิด แล้ว โดย
 ร้านแล้ว เมื่อเวลา 6 โมง พ่อค้าขายของชำเมื่อเวลา 6 โมง

ปัจจุบันกาลกำลังกระทำอยู่

PRESENT CONTINUOUS

The farmer is ploughing	The field is being ploughed
in the field.	by the farmer.

ชาวนา กำลังไถ นา	นา กำลังถูกไถ โดยชาวนา
------------------	------------------------

อดีตกาลกำลังกระทำอยู่ PAST CONTINUOUS

The farmer was	The field was being plough-
ploughing the field.	hed by the farmer.

ชาวนาได้ กำลังไถนา	นา ได้กำลังถูกไถโดย ชาวนา
--------------------	---------------------------

อนาคตกาลกำลังกระทำอยู่

FUTURE CONTINUOUS

All next week the
workmen will be
painting our house.

All next week our house
will be being painted by
the workmen.

ตัดคำหน้าทั้งตัดคำ คน
งานจะกำลังทาสีบ้านของ
เราอยู่

ตัดคำหน้าทั้งตัดคำ บ้าน
ของเรา จะกำลังถูกทาสี โดย
คนงาน

การละผู้กระทำไว้ในฐานที่เข้าใจ

OMISSION OF DOER OF THE ACTION

ในการเปลี่ยนประโยค Active Voice เป็น Passive Voice นี้ เราจะได้พบเห็นเสมอ ๆ ว่า บางครั้งไม่จำเป็นจะต้องระบุตัวผู้กระทำ (doer of the action) ก็ได้ และในประโยคเช่นนั้นถ้าไประบุเข้ามันจะทำให้ดูพิกลอยู่ ดังจะได้แสดงประโยคต่อไปนี้ให้เห็นเป็นตัวอย่าง ถ้อยคำที่อยู่ในวงเล็บ (in brackets) ควรจะละไว้ในฐานที่เข้าใจ

ACTIVE

PASSIVE

People **speak** English
all over the world.

ประชาชนพูดเมืองพูด
ภาษาอังกฤษกันทั่วทั้งโลก

[ในประโยค Passive คำว่า by the people ไม่จำเป็นต้องใส่]

Do people **speak** English
all over the world?

ประชาชนพูดเมืองพูดภาษา
อังกฤษกันทั่วทั้งโลกหรือ?

Somebody **built** this
house in 1500.

ใครคนหนึ่งได้สร้างบ้าน
หลังนี้เมื่อ ค.ศ. 1500

You must **answer** all
the questions on the
paper.

ท่านต้องตอบคำถามทั้ง
หมดลงบนกระดาษ

English **is spoken** all over
the world (by people).

ภาษาอังกฤษ ถูกพูดกัน ทั่วทั้ง
โลก (โดยประชาชน)

Is English **spoken** all over
the world (by the people)?

ภาษาอังกฤษ ถูกพูดกัน ทั่วทั้ง
โลก (โดยประชาชน) หรือ?

This house **was built** in
1500 (by somebody).

บ้านหลังนี้ ได้ถูกสร้าง ขึ้นเมื่อ
ค.ศ. 1500 (โดยใครคนหนึ่ง)

All the questions on the
paper must **be answered**
(by you).

คำถามทั้งหมด จะต้อง ถูกตอบ
ลงบนกระดาษ (โดยท่าน)

Must I **answer** all the questions ?

ฉันจะต้อง^๕ตอบ^๕คำถาม^๕
ทั้งหมดหรือ^๕ ?

Must all the questions be **answered** by me ?

คำถามทั้งหมดจะต้อง^๕ถูกตอบ^๕
(โดยฉัน^๕) หรือ^๕ ?

They **blamed** me for something I hadn't done.

เขา^๕ทัก^๕ตำหนิ^๕ฉัน^๕ใน^๕
บาง^๕สิ่ง^๕ซึ่ง^๕ฉัน^๕ไม่ได้^๕กระทำ^๕
ไป^๕แล้ว^๕

I was **blamed** (by them)

for something I hadn't done.

ฉัน^๕ถูก^๕ตำหนิ^๕ (โดยเขา^๕ทั้ง^๕-
หลาย^๕) ในบาง^๕สิ่ง^๕ซึ่ง^๕ฉัน^๕มิได้^๕
กระทำ^๕ไป^๕แล้ว^๕

Someone **printed** this book in London.

คน^๕บาง^๕คน^๕ได้^๕พิมพ์^๕หนังสือ^๕
นี้^๕ใน^๕ลอนดอน^๕

This book was **printed** in London (by someone).

หนังสือ^๕นี้^๕ได้^๕ถูก^๕พิมพ์^๕ใน^๕ลอน-
ดอน^๕ (โดยคน^๕บาง^๕คน^๕)

Did someone **print** this book in London ?

ใคร^๕คน^๕หนึ่ง^๕พิมพ์^๕หนังสือ^๕
นี้^๕ใน^๕ลอนดอน^๕หรือ^๕ ?

Was this book **printed** in London (by someone) ?

หนังสือ^๕นี้^๕ได้^๕ถูก^๕พิมพ์^๕ขึ้น^๕ใน^๕
ลอนดอน^๕(โดยใคร^๕คน^๕หนึ่ง^๕หรือ^๕)?

ต่อไปนี้เป็นตารางแสดงตัวอย่างโดยย่อของ passive voice ซึ่งยกเขาคำว่า “show” มาเป็นอุทาหรณ์

	ACTIVE	PASSIVE
Present Simple	he shows	he ^๓ is shown
Present Continuous	he is showing	he is being shown
Present Perfect	he has shown	he has been shown
Past Simple	he showed	he was shown
Past Continuous	he was showing	he was being shown
Past Perfect	he had shown	he had been shown
Future Simple	he will show	he will be shown
Future Continuous	he will be showing	he will be being shown
Future Perfect	he will be being shown	he will have been shown

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. ประโยคต่าง ๆ ในแบบฝึกหัดหน้า 71 ทั้งหมด ให้นักศึกษาเปลี่ยนเป็น Passive Voice โดยให้ถือหลักการใช้ Tense ที่ได้ระบุไว้เป็นหมวด ๆ ไป (ในประโยคหมายเลข 11, 12, 13, 29 ควรจะได้ตระเจนผู้กระทำไว้ในฐานที่เข้าใจ)
- II. ให้เปลี่ยนประโยคต่างๆ ในข้ออื่นจาก Passive Voice เป็น Active Voice โดยรักษาวลีการใช้ Tense ไว้ให้ดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประโยคหมายเลข 6, 7 และ 8 ให้จัดหาผู้กระทำ (doer) ตามที่เห็นว่าเหมาะสมมาใส่ให้ได้ความดีด้วย.

บทที่ 16

Lesson Sixteen

ประโยค	อนุประโยค	วลี
SENTENCES	CLAUSES	PHRASES

ทบทวน (Revision) เดิม 1 หน้า 46—47 หมู่คำ (a group of words) ที่ก่อให้เกิดความหมายโดยสมบูรณ์ (make complete sense) คือ ประโยค (sentence) ประโยคหนึ่ง ๆ อาจจะ บอกได้ (make a statement) ถาม (ask a question) ออกคำสั่ง (give a command) หรือขอร้อง (make a request) ก็ได้ ประโยคย่อจะมี finite verb แต่ วลี (phrase) ไม่มี finite verb ประโยคอาจจะต่อเชื่อมให้ติดกันได้ด้วยคำสันธานคำเดียวหรือหลายคำ (by a conjunction or conjunctions) (เดิม 1 หน้า 93)

ดังที่นักศึกษาได้เคยเรียนรู้มาแล้วว่า ประโยคหรือ SENTENCE จำต้องมีคำกริยา (a verb) และประโยคที่มีคำกริยาเพียงกริยาเดียวคือประโยคเดียว หรือ “เอกัตถประโยค”

The boy opened the door. (บอกเล่า)

Did the boy open the door? (คำถาม)

Open the door, please. (ขอร้อง)

Open the door at once. (บังคับ)

ประโยคที่ประกอบขึ้นด้วยประโยคขึ้นเดี่ยว ตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป และต่อเชื่อมด้วยคำสันธาน (Conjunction) คำหนึ่งหรือหลายคำเรียกว่าประโยค Compound Sentence หรือ “อเนกตอประโยค” ดังตัวอย่างต่อไปนี้:—

The boy opened the door AND walked into the room.
เด็กชายได้เปิดประตู และ ได้เดินเข้ามาในห้อง

John works hard BUT Richard is lazy.

จอห์นทำงานหนัก แต่ ริชาร์ดเกียจคร้าน

Shall I write to him OR will you telephone?

ฉันจะเขียนจดหมายถึงเขา หรือ ท่านจะโทรศัพท์ถึงเขา?

Mary went to the baker's shop for a loaf AND Ellen helped her mother in the house, BUT Margaret sat listening to the radio.

แม้ได้ไปยังร้านขนมปังเพื่อซื้อขนมปังสักก้อนหนึ่ง และ
 เอ็ดเดิน ได้ช่วยมารดาของเขาอยู่ในบ้าน แต่ มาการค ได้
 นั่งฟังวิทยุ

ประโยคข้างบนนั้น แต่ละประโยคเป็นประโยคผสม
 หรือขอเนกัตถประโยค (Compound Sentences) ซึ่งมีความ
 หมายครบถ้วนในตัวของมันเอง ประโยคต่างๆ ที่ประกอบ
 กันอยู่ในขอเนกัตถประโยคนี้มีความสำคัญเท่าๆ กัน แต่ยังมี
 ประโยคบางชนิดที่ไม่สามารถจะเป็นตัวของตัวเอง ประโยค
 เช่นว่านี้มีคำกริยาเช่นเดียวกับประโยคอื่น ๆ เหมือนกัน แต่
 ไม่สามารถจะทำให้เป็นที่เข้าใจในความหมายได้ ถ้าไม่มี
 ประโยคอื่น ๆ เข้ามาประกอบไปด้วย ประโยคเช่นว่านี้เรา
 เรียกว่า “อนุประโยค” (CLAUSES) เราจักได้พิจารณา
 ศึกษากันในบทเรียนข้างหน้าถึงเรื่องราวของ Clauses นี้ และ
 ขอให้เป็นที่ยึดจำไว้ว่า

อนุประโยค คือประโยคชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถจะก่อ
 ให้เกิดความหมายโดยสมบูรณ์ได้ในตัวของมันเอง มันจำ
 ต้องอาศัยประโยคอื่น ๆ เข้ามาประกอบด้วยจึงจะได้ความ

A CLAUSE IS A SENTENCE THAT DOES NOT MAKE COMPLETE SENSE BY ITSELF. IT DEPENDS ON ANOTHER SENTENCE FOR ITS FULL MEANING.

แบบฝึกหัด
Exercises

I. อะไรคือ (a) A Simple sentence.

(b) A Compound sentence.

(c) A Clause.

(ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)

II. จงต่อเชื่อมประโยคเดียวแต่จะคู่ต่อไปนี้เป็น Com-
pound sentences ถ้าจำเป็นต้องตัดคำใดที่เห็นว่า

จำเป็นต้องตัดออกบ้างก็ตัดได้

บทที่ 17

Lesson Seventeen

อนุประโยคคุณศัพท์ ADJECTIVE CLAUSE

คำคุณศัพท์ [AN ADJECTIVE] ตามที่คุณได้
เรียนมาแล้วคือ “คำที่บอกให้เรารู้ถึงเรื่องราวของนาม”
[Tell us something about a noun] ดังประโยคอุทาหรณ์
ต่อไปนี้ :-

I like a GOOD story.

ฉันชอบนิทาน สดุก

That is a CLEVER boy.

นั่นคือเด็ก ฉลาด คนหนึ่ง

Is this your LOST kitten ?

นี่คือลูกแมวของท่าน ที่หายไป หรือ ?

We helped the SHIPWRECKED sailors.

เราได้ช่วยกัปตันเรือที่ อับปาง

แต่แทนที่เราจะใช้คำคุณศัพท์เหล่านี้ เราสามารถ
จะใช้ประโยคที่กระทำหน้าที่อย่างเดียวกัน เข้าทำการขยายได้

คือสามารถบอกให้เราทราบถึงเรื่องราวของนามได้ ตั้ง
อุทาหรณ์

I like a story THAT IS GOOD.

That is a boy WHO IS CLEVER.

Is this your kitten WHICH WAS LOST ?

We helped the sailors WHO WERE SHIPWRECKED.

ประโยคแต่ละประโยคเหล่านี้คือ “THIS IS
GOOD” ... “WHO IS CLEVER” ... “WHICH WAS
LOST” ... “WHO WERE SHIPWRECKED” กระทำ
หน้าที่เยี่ยงคุณศัพท์ แต่ประโยคแต่ละประโยคทั้งหมดนี้หา
มีความหมายในตัวของมันเองไม่ แต่จะมีความหมายโดย
สมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อได้อาศัยประโยคอื่น ๆ เข้ามา ประกอบรวม
ด้วย เพราะเหตุนี้เอง ประโยคดังกล่าวจึงได้ชื่อว่าเป็น
“อนุประโยค” หรือ “CLAUSES” และเพราะว่าเจ้า
Clauses เหล่านี้ได้กระทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ขยายความ จึง
ได้ชื่อว่าเป็น “Adjective clause” หรือ “คุณศัพท์ทานุ-
ประโยค” และประโยคอื่น ๆ ที่รวมประกอบอยู่ด้วยกันกับ
ประโยคพวกนี้คือ :—

I like the story.

That is a good boy.

Is this your kitten ?

We helped the sailors.

ได้ชื่อว่าเป็น Principal clause คือ “ประโยคหลัก”

“ประโยคหลัก” หรือ Principal Clause เป็น
ประโยคใหญ่ Chief clause ส่วนประโยคที่นำเข้ามาขยาย
ความร่วมกันเรียกว่า “ประโยคร่วม” Subordinate
clause คือหมายความว่า ความสำคัญของ “ประโยคหลัก”
มีมากกว่า “ประโยคร่วม”

ประโยคซ้อน A COMPLEX SENTENCE

ประโยคซ้อน คือประโยคหลายประโยคที่ประกอบ
เข้าด้วยกันโดยมีประโยคใหญ่เป็นหลัก (A principal clause)
และมีประโยคย่อยๆ ตั้งแต่หนึ่งประโยคขึ้นไปเป็นประโยค
ร่วม (one or more subordinate clauses)

ต่อไปนี้เป็นประโยคซ้อน ซึ่งเราสามารถจะแยกส่วน
ต่าง ๆ ออกให้เห็นได้

Principal Clause	Subordinate (adjective)
This is the house	That JACK built.
Here is the letter	which I received.
Where is the boy	who looks after the sheep?
They met an Indian	who earned his living by trapping animals.

บางครั้งอนุประโยคจำพวก “คุณศัพท์ทานุประโยค”
หรือ Adjective Clause อาจแบ่งแยก “ประโยคหลัก”
ออกให้เห็นได้ชัดเจน :-

The house, THAT JACK BUILT, has fallen down.

บ้าน, ที่เจ็ยคสร้าง, พังทลายลง
(ประโยคหลักคือ บ้านทลายลง แต่เพื่อให้มีความหมาย
ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงระบุว่า เป็นบ้าน ที่เจ็ยคสร้าง

The letter, WHICH I RECEIVED, is in my pocket.

จดหมาย, ซึ่งฉันได้รับ, อยู่ในกระเป๋ของฉัน

(ประโยคหลักคือ จดหมายอยู่ในกระเป๋าของฉัน แต่เพื่อให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น จึงระบุว่าเป็น จดหมายซึ่งฉันได้รับ มิใช่จดหมายฉบับอื่น)

The boy, WHO LOOKS AFTER THE SHEEP,
is fast asleep.

เด็กชาย ผู้ซึ่งเลี้ยงแกะ นอนหลับสนิท

(ประโยคหลักคือ เด็กชายนอนหลับสนิท แต่เพื่อให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น จึงระบุว่าเป็นเด็กชาย ผู้ซึ่งเลี้ยงแกะ มิใช่เด็กอื่น)

จากประโยคเหล่านี้ เราสามารถ จะนำมาวิเคราะห์ได้ดังนี้ :-

ประโยคหลัก PRINCIPAL CLAUSE	ประโยคร่วม ประเภท คุณศัพท์านุประโยค SUBORDINATE ADJECTIVE CLAUSES
The house has fallen down The letter is in my pocket The boy is fast asleep	that Jack built. which I received. who looks after the sheep.

มีตั้งคำคุณศัพท์ที่ควรจดจำไว้อย่างหนึ่งว่า อนุประโยคประเภท คุณศัพท์ทานุประโยค “ADJECTIVE CLAUSES” นี้ ขยายคำอะไรก็อยู่หลังคำนั้น เช่น ในกรณีนี้ Adjective clause “that Jack built” ขยายคำ “house” ก็จะต้องประกอบอยู่หลังคำ “house” คือ The house, THAT JACK BUILT.

ในกรณีเดียวกัน อนุประโยค “which I received” ก็ประกอบอยู่ข้างหลังคำ “Letter” และอนุประโยค “who looks after the sheep” ก็อยู่หลังคำ “boy”

ข้อควรจำ คุณศัพท์ทานุประโยค ต้อง อยู่ ใกล้ คำนาม ที่มันประกอบมากที่สุด

THE ADJECTIVE CLAUSE MUST GO
AS NEAR AS POSSIBLE TO THE
NOUN IT DESCRIBES.

อันที่จริง เราสามารถจะแยกหรือวิเคราะห์ประโยคซ้อน (Complex sentences) ที่มีคุณศัพท์ทานุประโยค (Adjective clause) ออกได้อย่างละเอียดดังนี้ :—

อนุประโยคหลัก Principal Clause	คุณศัพท์านุประโยค Adjective Clause	หน้าที่ของ คุณศัพท์านุประโยค Work done by Adjective clause
This is the house	that Jack built	qualifies "house"
Where is the letter	which I received	qualifies "letter"
The house has fallen down	that Jack built	qualifies "house"
The boy is fast asleep	who looks after the sheep	qualifies "boy"

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. ขะไว้คี่ (a) a complex sentence
 (b) an adjective clause
 (c) a principal clause
 (ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)

II. ให้ทำการวิเคราะห์ประโยคข้อต่อไปนี้ ดังตัวอย่างที่ได้
กระทำมาแล้ว

- (1) This is the bicycle that my uncle gave me.
- (2) Do you know anyone who wants to buy a
motor-bike ?
- (3) Here are the cakes which I bought.
- (4) Mr. Green was returning home with the
money which he had put in his pocket.
- (5) The bicycle which my uncle gave me was
a birthday present.
- (6) The motor-bike that won't go is no use.
- (7) The cakes that I bought have all been eaten.
- (8) The money which Mr. Green had drawn
from the bank was in his pocket book.
- (9) The house that you see over there is very
old.
- (10) The thief who had robbed the policeman of
his note book gave it to Mr. Green.

บทที่ 18

Lesson Eighteen

คุณศัพท์ทานุประโยค (ต่อ)

ADJECTIVE CLAUSES (II)

ณ บัดนี้คุณครูได้ชี้ว่า คุณศัพท์ทานุประโยค
(Adjective clause) นั้นคืออย่างไร ฉะนั้นต่อไปนี้คุณควร
จะสังเกตว่าเจ้าของประโยคพวกนี้มีรูปขึ้นมาได้อย่างไร
ดังประโยคตัวอย่าง :—

(a) This is JACK SPRAT.

(b) He can't eat any fat.

คุณอาจจะเอาประโยคทั้งสองนี้ รวมกันเข้าเป็นประโยค
ผสมด้วยการนำเอาคำสันธาน (Conjunction) “and”
เข้ามาคือเชื่อมดังนี้ :—

This is JACK SPRAT and he can't eat any fat.

แต่ยังมีอีกวิธีหนึ่งที่จะรวมประโยคทั้งสองเข้าด้วยกันได้คือ

This is JACK SPRAT who can't eat any fat.

ประโยคหนึ่งข้อ This is Jack Sprat who can't eat any fat. เป็นประโยคซ้อน (Complex sentence) โดยมี This is JACK SPRAT เป็นอนุประโยคหลัก (Principal Clause) และ who can't eat any fat. เป็นอนุประโยคร่วม (subordinate clause)

ขอให้นักศึกษาสังเกตว่าเราได้สร้างประโยคซ้อนนั้นขึ้นมาได้อย่างไร ถ้าหากนักศึกษาจะต้องนำประโยคซ้อนมาเทียบเคียงกับประโยคผสม (compare the complex sentence with the compound sentence) คุณจะเห็นได้ว่า แทนที่จะใช้คำ "and" ซึ่งเป็น Conjunction กับคำ "he" ซึ่งเป็น pronoun เราใช้คำ ๆ เดียวคือ "who" ซึ่งสามารถทำหน้าที่แทน "and" และ "he" ได้เป็นอย่างดี คำว่า "who" กลับกลายเป็น pronoun ไป เพราะว่ามันใช้แทนคำ he ได้ และในขณะเดียวกันก็เป็น conjunction ด้วย เพราะมันสามารถต่อเชื่อม (join together) ประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกันได้ คำ who นี้จึงกระทำหน้าที่เป็น Relative pronoun โดยตรง ขอควรจำ สรรพนามสัมพันธ์กระทำหน้าที่สรรพนาม และคำสันธาน (ในขณะเดียวกัน)

A RELATIVE PRONOUN DOES THE WORK OF A PRONOUN AND OF A CONJUNCTION

(ให้ดูภาพในหน้า 80 แห่ง B.G.3 ประกอบ)

สรรพนามสัมพันธ์ที่ใช้มากที่สุดในภาษาอังกฤษ ได้แก่ “who” (ใช้แทนบุคคล) “which” (ใช้แทนสิ่งของ) “that” (ใช้แทนได้ทั้งบุคคลและสิ่งของ) ต่อไปนี้ขอให้สังเกตตัวอย่างประโยคซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าประโยคธรรมดา (Simple sentences) สามารถจะนำมารวมกันเข้าให้เป็นประโยคซ้อน (Complex sentence) ได้อย่างไร

อุทาหรณ์

SIMPLE SENTENCES

- (1) This is Mrs. Sprat
- (2) Mrs. Sprat couldn't eat any lean.

COMPLEX SENTENCE

This is Mrs. Sprat who couldn't eat any lean.

who = and Mrs. Sprat

SIMPLE SENTENCES

Here are the passengers.

They want to travel by this plane.

COMPLEX SENTENCE

Here are the passengers that want to travel by this plane.

(ในประโยคนี้จะใช้ that หรือ who ก็ได้)

that = and they

SIMPLE SENTENCES

I have a book. It teaches English grammar.

COMPLEX SENTENCE

I have a book which teaches English grammar.

which = and it

แต่เมื่อคุณสร้างประโยคซ้อน (complex sentences) โปรดจำไว้ว่าจงวาง “คุณศัพท์ทานประโยค” (adjective clause) ให้ถัดจากคำนามที่มันขยาย ดังตัวอย่างที่จะแสดงให้เห็นความแตกต่างกันดังต่อไปนี้ :—

Simple sentences 1) The book teaches me grammar.

2) It is a new one.

Complex sentence The book that teaches me grammar is a new one.

Simple sentence 1) The man couldn't eat any fat.

2) The man is called Jack Sprat.

Complex sentence The man who couldn't eat any fat is called Jack Sprat

ครู : เอาละ ฉันจะให้ประโยคดัก 2 ประโยค และฉัน
ใครจะให้เธอเขียนประโยคเหล่านี้ลงไป โดยต่อ
เชื่อมด้วยสรรพนามสัมพันธ์ (relative pronoun)
ประโยคหนึ่งจะเป็นอนุประโยคหลัก (principal
clause) และอีกประโยคหนึ่งเป็น “คุณศัพท์านุ-
ประโยค” ร่วม (subordinate adjective clause)
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“The Indian earn his living by trapping animals.”

“He could foretell the weather.”

(หยุดพัก 1 นาที)

ครู: “เฮา! ริชาร์ด ต้องอ่านข้อความที่เธอเขียนให้ ฟังที่หรือ!”

ริชาร์ด: (อ่าน) “The Indian earned his living by trapping animals who could foretell the weather”

ครู: “มันคงเป็นสัตว์ฉลาดมาก!”
“จอห์น เธอเขียนว่าอย่างไรล่ะ?”

จอห์น: “The Indian who could foretell the weather earned his living by trapping animals.”

ครู: “นั่น เป็นคำตอบที่ถูกต้องแน่แท้ทีเดียว”
“อะไรเป็นคุณสมบัติหาญประโยชน์ ริชาร์ด?”

ริชาร์ด: “Who could foretell the weather” ครับ
คุณครู

ครู: “ถูกต้อง แล้วมันประกอบนามอะไรเล่า?”

ริชาร์ด: “The Indian” ครับ

ครู: “ใช่แล้ว ดังนั้นเราจึง ต้อง ได้ มันไว้ หวัง คำ
“Indian” ไม่ใช่หังคำ animals. ต้องบอกกฎ
นั้นให้คุณฟังอีกที่ ริชาร์ด”

วิชาการ: "THE ADJECTIVE CLAUSE SHOULD GO AS NEAR AS POSSIBLE TO THE NOUN IT DESCRIBES"

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. (a) สรรพนามสัมพันธ์ 3 คำที่นิยมใช้กันมากได้แก่คำอะไร (ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)
- (b) สรรพนามสัมพันธ์มีหน้าที่อย่างไร? (ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)
- (c) who และ which แตกต่างกันอย่างใด? (ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)
- (d) สรรพนามสัมพันธ์คำใดที่ใช้กับบุคคล (ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ)
- II. ประโยคแต่ละคู่ที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกหัดข้อนี้ให้นักเรียนทำให้เป็นประโยคซ้อน (Complex sentences) ให้หมด (โดยใช้หลักที่ได้เรียนมาแล้ว).

บทที่ 19

Lesson Nineteen

วิเศษณานุประโยค Adverb Clauses

ลักษณะ เวลา สถานที่

Manner Time Place

ทบทวน (Revision) คำกริยาวิเศษณ์คือถ้อยคำที่บอกให้เราทราบถึงเรื่องราวของคำกริยา คำกริยาวิเศษณ์ประเภทบอกลักษณะ บอกให้เราทราบถึงลักษณะของการกระทำนั้น ๆ ว่าทำอย่างไร (How) คำกริยาวิเศษณ์บอกเวลาบอกให้เราทราบว่า กริยานั้น ๆ ได้กระทำเมื่อใด (When) คำกริยาวิเศษณ์บอกสถานที่ บอกให้เราทราบว่า คำกริยานั้นได้กระทำที่ไหน (Where) [ให้ดูหนังสือ B.G.I. หน้า 79—81]

ขอให้นักศึกษาจงพิจารณาประโยคซ้อน (Complex sentences) ต่อไปนี้ แต่ละประโยคที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้ ประกอบด้วยอนุประโยคหลัก (principal clause) และอนุประโยคร่วม (subordinate clause) เพื่อให้เป็นที่สังเกตได้ง่ายขึ้น จึงได้พิมพ์อนุประโยคร่วมไว้ด้วยอักษรตัวใหญ่

เกี่ยวกับลักษณะ (Manner)

John did that work **as it should be done.**

The man ran **as if wolves were chasing him.**

Answer the questions **as you have been taught.**

He fought **as a brave man should fight.**

จะเห็นได้โดยชัดแจ้งว่า อนุประโยคเหล่านี้ไม่
เหมือนกับอนุประโยคในบทที่ 17 อนุประโยคเหล่านี้มิได้
ทำหน้าที่ขยายนาม แต่มันกลับไปบรรยายถึงลักษณะของคำ
กริยา “did”, “ran”, “answer” และ “fought” ดังนั้น
อนุประโยคเหล่านี้จึงกระทำหน้าที่เป็นเสมือนหนึ่งคำ “กริยา
วิเศษณ์” มันจึงได้ชื่อว่าเป็น “วิเศษณานุประโยค”
(Adverb Clauses) และโดยอนุประโยคเหล่านี้ช่วยบอกให้
เราทราบว่า

(1) จอห์นได้ทำงานอย่างไร? (How did John do the
work?)

คำตอบก็คือ John did the work **as it should be
done.** = จอห์นได้ทำงานเท่าที่มันควรจะเป็น

(2) ผู้ชายได้วิ่งอย่างไร? (How did the man run?)

คำตอบก็คือ The man ran **as if wolves were chasing him.** = ผู้ชายได้วิ่ง รวากับสุนัขป่าได้กวดมา

(3) ท่านจะต้องตอบคำถามอย่างไร? (How must you answer the questions?)

คำตอบก็คือ Answer the questions **as you have been taught.** = ตอบคำถามไปตามที่ถูกลำดับสอนมา (ได้เรียนมา)

(4) เขาได้ทำการต่อสู้อย่างไร? (How did he fight?)

คำตอบก็คือ He fought **as a brave man should fight.** = เขาได้ต่อสู้อย่างที่คนกล้าหาญพึงต่อสู้

บรรดาอนุประโยคที่ขยาย คำกริยาเหล่านั้นทั้งหมด ได้กระทำหน้าที่บอกลักษณะแห่งการกระทำทั้งสิ้น เช่นเดียวกับคำกริยาวิเศษณ์บอกลักษณะหรือ Adverbs of Manner มันจึงเป็น วิเศษณานุประโยคบอกลักษณะ หรือ Adverb Clauses of Manner

เกี่ยวกับเวลา (Time)

จงสังเกตประโยคที่เกี่ยวกับ Adverb clauses ต่อ
ไปนี้อีก :—

The thief ran away, **When he saw the policeman.**

When I have finished my work, I shall go out to play.

The tooth stopped aching, **When the dentist came in.**

A cold wind sprang up, **Just as the sun was setting.**

She decided to wait, **Until the train arrived.**

อนุประโยคเหล่านี้ทั้งหมดบอกให้เราทราบว่า When
the thief ran away (ขโมยวิ่งหนีไปเมื่อไร?) When I
shall go out to play. (เมื่อไรฉันจึงจะออกไปเล่น) When
the tooth stopped aching. (เมื่อไรฟันจึงจะหยุดปวด)

When the cold wind sprang up. (เมื่อไรลมหนาวจึงจะ
พัดพามาอีก) Up to what time she decided to wait.

(เธอจนได้ตัดสินใจจะรอกอยอยู่จนกระทั่งถึงเวลาไหน)

อนุประโยคเหล่านี้จึงได้ชื่อว่าเป็น “เวदानุประโยค”

Adverb Clauses of Time.

เกี่ยวกับสถานที่ (Place)

ขอให้เราดังเกตประโยคอื่น ๆ ต่อไปอีก

Mary put the meat **where the cat couldn't reach it.**

The sailors went, **Where they expected to find the treasure.**

Where there are flowers, you will generally find bees.

Wherever Fred goes, Jock is sure to go.

อนุประโยคเหล่านี้จะช่วยบอกให้เราทราบว่า:—

Where did Mary put the meat? (แมรีวางเนื้อไว้ที่ไหน?)

Where did the sailors go? (กลาดีไปที่ไหน?) In what

place you will generally find bees? (ท่านจะพบผึ้งที่

ไหน?) และ Where is Jock sure to go? (ที่ไหนซึ่งจ็อกจะไปแน่นอน)

อนุประโยคเหล่านี้จึงได้ชื่อว่า “**สถานอนุประโยค**”

Adverbs Clauses of Place

[ข้าพเจ้าขอแนะนำให้อ่านภาษาอังกฤษจะดีกว่า เพราะข้อ
ในภาษาไทยจำยาก และขอให้นักศึกษาเข้าใจความหมาย
ให้ถูกต้องเท่านั้น]

สรุป

Adverb Clauses	{	Adverb Clauses of Manner.
		Adverb Clauses of Time.
		Adverb Clauses of Place.

ข้อควรจำ

อนุประโยควิเศษณ์ หรือ “วิเศษณานุประโยค”
(Adverb clause) คืออนุประโยคที่ทำหน้าที่แทนคำกริยา-
วิเศษณ์

อนุประโยคที่บอกให้เราทราบว่า อย่างไร? (How?)
คือ “อนุประโยควิเศษณ์บอกลักษณะ” (Adverb Clauses
of Manner) อนุประโยคที่บอกให้เราทราบว่า เมื่อไร?
(When) คือ “อนุประโยควิเศษณ์บอกเวลา” (Adverb
Clauses of Time) อนุประโยคที่บอกให้เราทราบว่า ที่ไหน?
(Where) คืออนุประโยควิเศษณ์บอกสถานที่ (Adverb
clauses of place)

ประโยคซ้อน ที่ประกอบขึ้นด้วยอนุประโยควิเศษณ์
(adverb clauses) อาจวิเคราะห์ออกได้ดังนี้ :—

Principal Clause	Adverb Clause	Kind of Adverb clause	work done by adverb clause
John did that work,	as it should be done.	Manner	modifying the verb “did” (ประกอบคำ did)
I shall go out to play,	when I have finished my work.	Time	modifying the verb “shall go” (ประกอบคำ shall go)
Mary put the meat,	where the cat couldn't reach it.	Place	modifying the verb “put” (ประกอบคำ put)

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. Adverb Clause กระทำหน้าที่อะไร ?

Adverb Clauses อะไรบ้างที่ท่านรู้จัก ?

ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ อธิบายด้วยว่า แต่ละชนิดทำหน้าที่อะไร ?

- II. ให้วิเคราะห์ประโยคต่อไปนี้ (ประโยคต่าง ๆ ในหน้า 86 ของ B. G. 3 น) ตามแบบอย่างที่ได้วิเคราะห์ไว้ข้างต้น

[ให้วิเคราะห์หมดทั้ง 10 ข้อ]

บทที่ 20

Lesson Twenty

นามานุกรประโยค NOUN CLAUSES

บัดนี้เรากำลังจะได้เรียนเรื่องอนุประโยคประเภทสุดท้ายคือ “นามานุกรประโยค” (Noun clause) คุณคงสามารถจะเข้าใจโดยไม่ต้องสงสัยทีเดียวว่า noun clause คงจะกระทำหน้าที่อย่าง noun และคำ noun ก็มักจะเป็น “กรรม” ของประโยค (object of a sentence)

ต่อไปนี้ เป็น ประโยค ที่จะ แสดง ให้ เห็น “กรรม” ของประโยคที่เป็น “noun”

	Object
Fred dreamed	a dream
I know	arithmetic
Mary said	a few words

แทนที่เราจะใช้คำนาม (nouns) เป็น “กรรม” ของประโยคเหล่านั้น เราดัดใช้ “อนุประโยค” แทนดังต่อไปนี้ :-

Fred dreamed	that two and two make four.
I know	that he was travelling to the moon.
Mary said	that she was wearing a new dress.

อนุประโยคเหล่านี้เป็น objects ของคำกริยา (verbs) คือเป็นกรรมของคำกริยา “dreamed” “know” และ “said” คุณคงจำวิธีการตรวจคำตอบ “กรรม” ของประโยคได้มิใช่หรือ? ลองตั้งคำถามว่า “อะไร” (what?) หลังคำกริยา เช่น :—

“dreamed **what?**” “ฝันอะไร” และคำตอบ คือ dreamed “that he was travelling to the moon” ดังนั้นอนุประโยค “that he was travelling to the moon” จึงเป็น “กรรม” ของกริยา dreamed “I know **what?**” “รู้อะไร” คำตอบ know “that two and two make four”

อนุประโยคดังกล่าวแล้วนี้ กระทำหน้าที่แทนนาม จึงได้ชื่อว่าเป็น “นามานุประโยค” (Noun Clauses)

นามานุกรมประโยค ส่วนมากที่นักศึกษาค้นพบเห็นนั้น มักจะเป็น “กรรม” ของ “คำกริยา” (object of a Transitive verb ซึ่งโดยปกติมักได้แก่คำกริยา say, think, beleive ฯลฯ

แต่ที่ว่าตามที่เราได้เคยเรียนกันว่า พวกคุณยังคงจะจำได้ว่า “นาม” (nouns) ส่วนมากมักจะกระทำหน้าที่เป็นประธานของคำกริยา (subject of a verb) และก็บางครั้ง แต่ไม่เสมอไปที่เดียว “นามานุกรมประโยค” (noun clause) ก็กระทำหน้าที่เป็นประธานของคำกริยาเช่นกัน

ข้างล่างนี้เป็น ประโยค ตัวอย่าง ที่ แสดง ให้ เห็น คำ noun ที่กระทำหน้าที่เป็นประธานของคำกริยา

Subject	
Your work	seems very difficult.
The prisoner's escape	is a complete mystery.

[ในที่นี้คำ noun “work” เป็น subject ของ verb “seems” และคำ noun “escape” เป็น subject ของ verb “is”]

แต่ในประโยคต่อไปข้างล่างจะมี noun clause มา
กระทำหน้าที่แทน noun “work” และ noun “escape”

Subject	
What you are doing	seems very difficult.
How the prisoner escaped	is a complete mystery.

จากประโยคข้างบนนี้เราจะเห็นได้ว่า “What you are doing” เป็น noun clause และเป็นประธานของคำกริยา “seems” กับ “How the prisoner escaped” ก็เป็น noun clause และเป็นประธานของคำกริยา “is”

(รีวิว)

ครู: “เฟรดเดอริก เธอรู้ไหมว่า อนุประโยค what you are doing และอนุประโยค How the prisoner escaped กระทำหน้าที่อะไร?”

เฟรดเดอริก: “กระทำหน้าที่เป็น noun ครับ และแต่ละอนุประโยคก็กล่าวนี้เป็นประธานของคำกริยา

ครู : “ คี้, และเชอร์ได้อย่างไรว่า มันเป็นอนุประโยค
จอห์น ? ”

จอห์น : “ เพราะว่ามันมีคำกริยาอยู่ด้วยครับ คิงหน่มนจึง
ไม่ใช่คำที่ดี และมันไม่มีความหมายโดยสมบูรณ์
ในตัวเอง มันจึงไม่เป็นประโยค มันเพียงช่วย
ประกอบเป็นส่วนหนึ่งแห่งประโยคซ้อน (complex
sentence) ข้อความเหล่านี้จึงเป็นนามานุกรมประโยค
(noun clauses)

ครู : เราสามารถจะวิเคราะห์ประโยคซ้อนออกได้ดังนี้ :—

Principal Clause	Noun Clause	Work done by Noun Clause
Fred dreamed	that he was travelling to the moon	object of “ dreamed ”
I know	that two and two make four	object of “ know ”
Mary said	that she was wearing a new dress	object of “ said ”

Principal Clause	Noun Clause	Work done by Noun Clause
is very difficult	What you are doing	subject of "is very difficult"
is a complete mystery	how the prisoners escaped	subject of "is a complete mystery"

ข้อควรจำ: ประโยคที่ทำหน้าที่อย่าง noun ในประโยคได้ชื่อว่าเป็น "นามานุกรประโยค"

A clause that does the work of a noun in a sentence is a "noun clause"

นามานุกรประโยค โดยปกติมักจะทำหน้าที่เป็นกรรมหรือประธานของคำกริยา

A noun clause is generally the object or the subject of a verb

แบบฝึกหัด

Exercises

- I. นามานุประโยคกระทำหน้าที่อะไร ? ให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ
- II. ให้ทำการวิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ ตั้งแต่ข้อ (1) ถึงข้อ (10) ตามวิธีการวิเคราะห์ที่ปรากฏในหน้า 90 แห่ง B.G. 3 น
- III. ประโยคเหล่านี้ยังไม่เสร็จสิ้นกระแสดความ ให้ท่านหาอนุประโยค (clause) เข้ามาประกอบให้ได้ความหมาย.

บทที่ 21

Lesson Twenty-One

DIRECT AND INDIRECT SPEECH

ครู : Where are you Richard, and what are you doing ?

ท่านอยู่ที่ไหน ริชาร์ด และกำลังทำอะไร ?

ริชาร์ด : I am in the classroom, sir, and I am writing my exercise.

ผมกำลังอยู่ในห้องเรียนครับ และกำลังทำแบบฝึกหัด

ครู : George, what did Richard say ?

ยอรัช, ริชาร์ดพูดว่าอะไร ?

ยอรัช : He said that he was in the classroom and was writing his exercise.

เขาได้พูดว่า เขาได้กำลังอยู่ในห้อง และได้กำลังทำแบบฝึกหัด

ครู : What have you in your hand
Richard ?

เขามีอะไรอยู่ในมือ ริชาร์ด ?

ริชาร์ด : I have a pen.
ผมมีปากกาดำหนึ่ง

ครู : What did Richard say, Frederick ?
ริชาร์ดพูดว่าอะไร, เฟรดเดอริก ?

เฟรดเดอริก : He said that he had a pen.
เขาได้พูดว่า เขามีปากกาดำหนึ่ง

ครู : Where are your books, Richard ?
หนังสือของเขายู่ที่ไหน ริชาร์ด ?

ริชาร์ด : They are on my desk.
มันอยู่บนโต๊ะเขียนหนังสือของฉัน

ครู : What did he say, Henry ?
เฮนรี, เขาพูดว่าอะไร ?

เฮนรี : He said that his books were on his
desk.

เขาพูดว่า หนังสือของเขายอยู่บนโต๊ะเขียน
หนังสือ

ครู : What time do you come to school Richard?
เรามาโรงเรียนเวลาเท่าไร ริชาร์ด?

ริชาร์ด : I come to school at nine o'clock.
ผมมาโรงเรียนเวลา 9.00 น.

ครู : What time did he say he came to school,
William?
เขาพูดว่าเขามาโรงเรียนเวลาเท่าไร, วิลเลียม?

วิลเลียม : He said he came to school at nine o'clock.
เขาพูดว่า เขามาโรงเรียนเวลา 9.00 น.

ครู : What will you do when you have finished
your work, Richard?
เมื่อเธอทำงานเสร็จแล้ว เธอจะทำอะไรต่อไป
ริชาร์ด?

ริชาร์ด : I shall go out and play.
ฉันจะออกไปเล่นกีฬา

ครู : What did he say John?
เขาพูดว่าอะไร จอน?

จอน : He said that he would go out and play.
เขาพูดว่าเขาจะได้ออกไปเล่นกีฬา

ในประโยคสนทนาเหล่านี้ ท่านจะได้พบว่าประโยคเหล่านี้แสดงออกมาได้ ๒ วิธีด้วยกันคือ :—

แสดงออกโดย (I) Richard

(II) The boys ที่รายงานเหตุการณ์ว่า
ริชาร์ด พูดว่าอะไร

เมื่อคุณได้อ่านถ้อยคำของ Richard คุณก็ได้ทราบถ้อยคำที่ Richard พูดโดยตรง ประโยคที่ ริชาร์ด พูดจึงเป็นถ้อยคำที่เรียกว่า Direct Speech (คำกล่าวตรง)

แต่เมื่อคุณได้อ่านข้อความของเด็กอื่น ๆ พูด คุณจะเห็นว่ามิตักษณะผิดแผกแตกต่างกัน (different form) คุณจะได้คำพูดตรงเปะอย่างที Richard พูด แต่คุณจะได้รับคำพูดในรูปของคำรายงาน (Reported Speech) ซึ่งเป็นคำที่พูดมาโดยทางอ้อม (indirectly) โดยผู้พูดอีกคนหนึ่ง และไม่มีคำแทนชื่อ Richard ว่า “ I ” แต่กลับมีคนอื่นพูดถึง Richard และใช้คำแทนชื่อว่า “ he ” ยิ่งไปกว่านั้นมันไม่ใช่เป็นเวลาที Richard พูดในปัจจุบันกาลเฉยแล้ว แต่มีคนอื่นบอกว่า Richard ได้พูดในเวลา “ อดีต ” ที่ผ่านมา

คำกล่าวของ เด็กชาย เหล่า นั้น จึง ได้ ชื่อ ว่า เป็น

Indirect Speech (คำกล่าวทางอ้อม)

ต่อไปนี้จะได้นำประโยค หลาย ๆ ประโยค ที่เป็น

Direct Speech และ Indirect Speech มาเทียบเคียงกันและ

ให้สังเกตว่าในประโยคเหล่านั้นมีอะไรแตกต่างกันอยู่บ้าง

Direct

Indirect

The boy said that :

I am in the classroom

he was in the classroom

and am writing

and was writing

I have a pencil

he had a pencil

I come to school at nine

he came to school at nine

o'clock

o'clock

I shall go out and play

he would go out and play

และนี่ก็เป็นประโยคตัวอย่างอีกชุดหนึ่ง

Direct

Indirect

John said, " I am going
to London with my
father "

John said that he was
going to London with
his father

Margaret said, "Our train
will arrive in five
minutes"

Lilian said, "My sister
speaks French well"

Mary said, "I hope it
won't rain"

Henry said, "I am a
pupil and I have learned
grammar for three years"

Margaret said that their
train would arrive in
five minutes.

Lilian said that her sister
spoke French well.

Mary said that it
wouldn't rain.

Henry said that he was
a pupil and had learned
grammar for three years.

(ขอให้สังเกตรูปภาพบรรยายใน *Brighter Grammar*
เล่ม 3 หน้า 94)

ท่านจะสังเกตเห็นว่า

- (1) เมื่อประโยคเปลี่ยนจาก Direct Speech มาเป็น
Indirect Speech ต้องใช้กริยาเป็น Past Tense และ
เติมคำว่า He said that ลงไป

- (2) กริยาทุกคำในประโยคเปลี่ยนจาก Present Tense เป็น Past Tense และกริยา Present Perfect Tense เปลี่ยนเป็น Past Perfect Tense
- (3) คำ Pronouns และ Possessive Adjectives ในบุรุษที่ 1 เปลี่ยนเป็น Prououns และ Possessive Adjectives ในบุรุษที่ 3 เช่น “my” และ “our” เปลี่ยนเป็น “his” (her) และ their
- (4) ในคำ Direct Speech มีเครื่องหมายนอกเลขใน Quotation marks “ ” แต่ใน Indirect Speech ไม่มี.

ศัพท์ประจำบท

VOCABULARY

ใน *BRIGHTER GRAMMAR*

เล่ม 3

บทที่ 1 (Lesson One)

หน้า

Rivision (รีวิชั่น)	= การทบทวน	5
nominative case	= กรรตุการก	
objective case	= กรรมการก	
different from	= แตกต่างไปจาก	
self (เซิฟ)	= เอง, ตนเอง	
appear (s) (แปปเพีย)	= ปรากฏ	6
myself	= ตัวฉันเอง (เอกพจน์)	
yourself	= ตัวท่านเอง („)	
himself	= ตัวของเอง („)	
herself	= ตัวของเธอเอง („)	
itself	= ตัวมันเอง (✓ „)	
oneself	= ตัวของตัวเอง („)	

ourselves	= ตัวของเราเอง (พหูพจน์)
yourselves	= ตัวท่านเอง („)
themselves	= ตัวเขาทั้งหลายเอง („)
at work	= กำลังกระทำหน้าที่
mirror (มีเรื่อร)	= กระจกเงา
hurt (เฮิร์ท)	= ทำร้าย, ทำอันตราย
help (ed) himself	= ช่วยตัวเขาเอง
dress (ed)	= แต่งกาย
party	= งานปาร์ตี้, งานชุมนุม
allow (ed) (อัลโลว)	= ยอม, ยอมให้
kitten (คิน'เต้น)	= ลูกแมว
reflexion (รีเฟล็คชั่น)	= เงาสะท้อน
doer (ดู่เออร์)	= ผู้ทำ
Reflexive Pronouns	= ตัวรพนามย้าย่อน
Emphasizing pronouns	= ตัวรพนามย้ำความ
wash (ed) (วอช-ด)	= ขำระล้าง
clean (คลีน)	= สะอาด (v.) ทำความสะอาด
wash (noun)	= การขำระล้าง

quite (ไควท์)	= ที่เดียว
plainly (เพน'ลี่)	= เรียบ ๆ, ชรรมา
stand for (สแตนด์ ฟอ)	= ใช้แทน
missed out (มิดส์'เอ้าท์)	= เอาออก, คัดออก, ละเว้น 7
make sense	= ได้ความ, ทำให้เกิดความ
	หมาย
emphatic (เอ็ม'พะติก)	= ซึ่งมีลักษณะเน้นความ, ซึ่งเน้นความ
alone (อะโลน)	= ดำพัง, เดียว, คนเดียว
engine (เ็น'ยีน)	= เครื่องจักร
model aeroplane	= เครื่องบินตัวอย่าง
mistake (มิดส์'เทค)	= ผิด, ความผิด, ข้อผิดพลาด
lost (ลอสท์)	= หดงทาง 8
sewed (โซวุด)	= เย็บ, ถ้อย
doll (ดอล)	= ตุ๊กตา
dresses (เดรสส์'เซดส์)	= เครื่องแต่งตัว
tidy (ไท'ดี้)	= ทำให้มีระเบียบ, จัดระเบียบ

tidied (tidy) (ไท-คัด)	= ได้จัดระเบียบ
cook (คูก)	= ประง, หุงต้ม
entirely (เอ็น'ไทร์ลีย์)	= ทั้งหมด
job (จ๊อบ)	= งาน
burnt (burn)	= ได้เผา (เผา)
firework (ไฟร์-เวิร์ค)	= พลุ, วัตถุชนวน, เพลิง
enjoyed (เอ็น'จอยด์)	= ได้รับความสนุก, ร่าเริง
ugly (อึก'ลีย์)	= น่าเกลียด
unpopular (อัน'ป๊อปูล่าร์)	= ไม่เป็นที่รู้จัก, ไม่มีการสังคม
blame (เบลม)	= คำหิ, ติเตียน

บทที่ 2 (Lesson Two)

9

Possessive Pronouns	= ชื่อรพนามเจ้าของ
fellow (เฟลโลว์)	= บุคคล, this fellow = นาย คนน, that fellow = นาย คนน
look back	= มองไปข้างหลัง

for a moment	= ตักประเดี๋ยว, ตักครู่	9
remember (รีเม็มเบอร์)	= จำ, จดจำ	
showed possession	= แสดงความเป็นเจ้าของ	
It's mine	= มันเป็นของฉันเอง	
lend me (เลนด์—มี)	= ให้ฉันยืม	
no good	= ไม่ดี	
wearing (แวร์—ริง)	= สวม, ใส่	
qualify (ควอลิไฟ)	= ประกอบ	
seat (ซีท)	= ที่นั่ง	
a friend of mine	= เพื่อนของฉัน	
expect (เอ็กเซปต์)	= หวัง, หวังใจ	
fighting (ไฟท์)	= ตักกัน, กัดกัน	10
going to play tennis	= กำลังจะไปเล่นเทนนิส	
table (เทเบิล)	= โต๊ะ	
compare (ค้อมแพร์)	= เปรียบเทียบ	
Interrogative Pronouns	= ศัพท์ถามคำถาม	
ask question (s)	= ถามคำถาม	

Demonstrative Pronouns	= คำสรรพนามชี้เฉพาะ	
star (stars)	= ดาว, (ดาวหลายดวง)	
rule (รูล)	= กฎ, ข้อบังคับ	11
Mars (มาร์ส)	= ดาวพระอังคาร	
bright star	= ดาวที่สว่างไสว	
millions of miles away	= ไกลออกไปเป็นล้าน ๆ ไมล์	
distant away	= ซึ่งไกลออกไปมาก, ซึ่งอยู่ไกลออกไป	
understand (อันเตอะดะแทนด์)	= เข้าใจ	
gloves (กัดฟัลด)	= ถุงมือ	12
toy (s) (ทอย)	= ของเด็กเล่น, ของเล่น	13
chocolates	= ช็อกโกแลต	
sandwiches	= ขนมแซนวิช	
mustn't (must not)	= จะต้องไม่	
to return	= กลับคืน	

a pair of gloves	= ถุงมือคู่หนึ่ง	
ready (เร็ด ดี)	= พร้อม, เสร็จแล้ว	
containing	= มี, ประกอบด้วย	14
well-known	= ซึ่งมีชื่อเสียง	
millionair (มิลเลียนแนร์)	= เศรษฐี	
mean (มีน)	= เล็กน้อย, ตระหนี่	
small sums of money	= เงินจำนวนเล็กๆ น้อยๆ	
cheapest	= ห้างราคาถูกที่สุด	
lowest priced	= ซึ่งมีราคาถูกที่สุด	
need (นีด)	= ต้องการ	
added (แอดดีด)	= ถั่วเพิ่มเติม	

บทที่ 3 (Lesson Three)

15

Degree Adverbs	= คุณศัพท์บอกชั้น
modify (มอดิไฟ)	= ประกอบ
difficult (ดิฟฟิคัล)	= ยาก
rather (ระเธอร์)	= ค่อนข้าง

almost (อี๊ดด' โมตต์)	= เกือบ ๆ	
ever read	= เคยอ่าน	
how big ?	= ใหญ่เท่าไหน ?	
quickly	= อย่างเร็ว	16
too soon	= เนิ่นเกินไป, เร็วเกินไป	
quite easily	= ง่ายมาก, ง่ายทีเดียว	
hardly (ฮาร์ด' ดี)	= อย่างผิผืน	
Adverbs of Quantity	= กริยาวิเศษณ์บอกจำนวน	
daily	= เป็นประจำวันทุกวัน	
weekly	= เป็นประจำสัปดาห์ทุกสัปดาห์	
Comparison of Adverbs	= การเปรียบเทียบคำ	17
	กริยาวิเศษณ์	
adverbs of quality	= กริยาวิเศษณ์บอกลักษณะ	
fast (faster, fastest)	= เร็ว	
early (earlier, earliest)	= ตู๋, ก่อน, เร็ว	
well (better, best)	= ดี	
badly (worse, worst)	= เลว, อย่างเลว	

happily	= อย่างสุขสบาย	
immediately after	= โดยตามมาข้างหลังอย่างติดๆ	
music	= ดนตรี	
bucket (บัคเก็ต)	= ถังคักน้ำ	18
went down the well	= ได้จมลงไปใบบ่อ	
terribly (เทรียบลิ)	= อย่างน่าตึงกลัว	
entirely (เอนไทร์ลีย์)	= โดยครบถ้วน, ทั้งหมดทั้งต้น, โดยต้นเชิง	
slightly (สไลท์ลีย์)	= เพียงเบา ๆ	
explorer (เอ็กซ์พลอเรอร์)	= นักสำรวจ	
thirst (เธิร์สท์)	= ความหิวกระหาย	
important (อิมพอร์ตแทนต์)	= สำคัญ	
afterward (แอฟเทอร์เวิร์ด)	= ภายหลังต่อมา	19
pleasantly (เพิลแซนทลีย์)	= โดยร่าเริง	
drew near	= เข้ามาใกล้	
crowd (คราวด์)	= ฝูงชน	
valuable jewels	= เพชรที่มีค่า	

race-course	= สนามม้า
wheel (วล้อ)	= ล้อ
turn round	= หมุนรอบ ๆ

บทที่ 4 (Lesson Four)

20

The Present Perfect Tense	= ปัจจุบันกาลสมบูรณ์
state of being	= สภาพแห่งความเป็นอยู่
completeness	= ความสมบูรณ์
incompleteness	= ความไม่สมบูรณ์
still going on	= ยังคงดำเนินอยู่
repeated (วิพท'เท็ด)	= ซ้ำ ๆ ซาก
habitual action	= อาการที่เกิดขึ้นตามปกติวิสัย
simple things	= สิ่งง่าย ๆ
have just done	= เพิ่งได้กระทำเสร็จแล้ว
blackboard	= กระดานดำ
shaken hands	= จับมือฉัน, จับมือ
present moment	= ในเวลาปัจจุบันนี้

21

22

door-knob	= ลูกบิดกดอนประตู	
perfected (เพอร์เฟ็ค'เท็ด)	= ต้มบูรณ์แล้ว	
result (รีซัล'ท)	= ผล	23
match (แม็ช'ท)	= ไม่ขัดไฟ	
freeze (ฟรีซ)	= แข็ง, เย็นเป็นน้ำแข็ง	

บทที่ 5 (Lesson Five) 24

The Present Perfect Tense	= ปัจจุบันกาลต้มบูรณ์	
position (โพสิ'ชัน)	= ตำแหน่ง	
zoo (ซู)	= สวนสัตว์	
summer holiday	= วันหยุดในฤดูร้อน	25
funny (ฟัน'นี)	= ขบขัน	
up to the present	= จนถึงปัจจุบัน	
up to today	= จนถึงทุกวันนี้	
up to the present time	= จนถึงเวลาปัจจุบัน	
marked (มาร์ค-ด)	= ซึ่งได้ทำเครื่องหมายไว้	

a few minutes after	= ต้องตามมาทีต่อมา	26
events (อีเว้นท์)	= เหตุการณ์	
happen (ed)	= บังเกิดขึ้น	
since (ซิงซ์)	= นับตั้งแต่	27
up to now	= จนถึงเดี๋ยวนี้	
zoo (ซู)	= สวนสัตว์	28
summer holidays	= วันหยุดในฤดูร้อน	

บทที่ 6 (Lesson Six) 29

Present Perfect Continuous Tense =

ปัจจุบันกาลต่อเนื่องกำลังกระทำอยู่

looking for	= ตามหา	30
model engine (โมเดล เอ็นจิน)	= เครื่องจักรตัวอย่าง	
nearly finished	= เกือบเสร็จ	
It's been raining	= ฝนตกติดต่อกันมา	
marching	= เดินแถว (กำลัง)	
studying	= เรียน (กำลัง)	

radio set	= เครื่องวิทยุ	31
It is raining hard	= ฝนตกหนัก	
gather (ing)	= เก็บ	
sleeping before the fire	= นอนหน้าไฟ	

บทที่ 7 (Lesson Seven) 32

Past Perfect Tense	= อดีตกาลสมบูรณ์	
suppose	= สมมติว่า	
fire-engine (s)	= เครื่องดับเพลิง	33
destroy (ed)	= ทำลาย	
turn (ed) on	= เปิด	
got home	= (ได้) กลับบ้าน	
had filled	= ได้บรรจุ, ได้ใส่, ได้เขียนไว้เต็มแล้ว	
party	= งานเลี้ยง, งานรื่นเริง	
decorated	= ได้ตกแต่ง	
present	= ของขวัญ	

little guest	= แยกตัวเล็ก ๆ	
cinema	= ภาพยนตร์	34
film	= ฟิล์มภาพยนตร์, หนัง	
map (s)	= แผนที่	
district	= หมู่บ้าน	
attach	= การโจมตี	
digging	= การขุด	
cabbage plant	= กระหล่ำปลี	
lonely country road	= ถนนเปลี่ยว ๆ ในชนบท	
draw	= ถอน, ถอนเงิน	
bank	= ธนาคาร	
loneliest	= ซึ่งเปลี่ยวที่สุด	
shabby	= ปอน ๆ ซึ่งขาดกระรุ่งกระรัง (หมายถึง เครื่องแต่งตัว)	
badly-fitting	= หดวม ๆ, รุ่มร่าม	
ask for a lift	= ขออนรถ	
get into the car	= ขึ้นมาบนรถ	

he be in prison	= เขาอยู่ ^๑ ในคุก
robbery	= การปล้น ^๑ สดมภ์
break out of prison	= แหกคุก
worried	= กังวลใจ, หนักใจ
suddenly	= ทันใด ^๕ นั้น
police-car	= รถตำรวจ
had a bright idea.	= ได้ความคิดที่ปดอดไป ^๑ ร่ง
press (ed) down	= กด
accelerator(แอ็คเซเลอเรเตอร์)	= คันเร่ง
chase	= ขับ
overtook	= ขับทัน
order to stop	= สั่งให้หยุด
got out (got out of)	= ออกมา, ออกมาจาก
escaped robber	= ขโมยที่หนี ^๑ มา
name and address	= ชื่อแะที่อยู่ ^๑
asked to be taken to	= ขอให้นำไป

police court	= ตำหนักตำรวจ, ศาลโปติศตภา
dangerous driving	= การขับขีรถที่มอันตราย
outskirts	= เขตรอบนอก
the least	= อย่างน้อยที่สุด
do in return	= คอบแทนคุณ
steal	= ขโมย

บทที่ 8 (Lesson Eight)

36

Future Tense	= อนาคตกาล	
shortened	= ย่อ, คัดให้สั้น	
inversion	= การกลับกัน	37
go for a walk	= เดินเที่ยวเล่น	
thunderstorm	= พายุหฝน	
umbrella	= ร่ม	
get wet through	= เปียกหมดทั้งตัว	
poem (โป' อม)	= บทกถอน	38

robin	= นกรอบิน	
barn	= ยุ้ง, นา	
hide (ไฮด์)	= ซ่อนตัว	
hurry	= เร่งรีบ	39
science lecture	= การปาฐกถาทางวิทยาศาสตร์	

บทที่ 9 (Lesson Nine) 40

bicycle (ไบไซเคิล)	= จักรยาน 2 ล้อ	
repair (รีแพร์)	= การซ่อม	
properly	= โดยถูกต้อง, โดยความเหมาะสม	
discuss	= ถกเถียงกัน, กล่าวขวัญถึงมัน	
in peace	= ด้วยความสงบ	
proper use	= การใช้ที่ถูกต้อง	41
feeling	= ความรู้สึก	
side by side	= ปรโยคต่อปรโยค, เคียงข้างกัน	

as time goes by	= ในขณะ ^{ที่} เวลาผ่านไป	
firmly	= โดยแน่น ^{แน่น} แฟ้น, อย่างมั่นคง	42
intention	= ความจงใจ	
garage (การราจ)	= อู่ ^{ู่} ซ่อมรถ	
daddy	= คุณพ่อ	
determination	= ความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยว	
willingness	= ความจงใจ	43
lend	= ให้ยืม	
give permission	= การอนุญาตให้	
get the job	= ได้งาน	
no matter what happens	= ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น	

บทที่ 10 (Lesson Ten)

44

for a while	= ชั่วขณะ, สักครู่หนึ่ง	
years to come	= ปีที่จะมาถึง	
exception	= ข้อยกเว้น	
opposite	= ตรงกันข้าม	45

followed by	= ตามด้วย	46
going to	= กำลังจะ	
strong probability	= ความที่อาจเป็นไปได้ อย่างแน่นอน	47
cost a lot of money	= มีราคาแพง	
cold	= หวัด	48
avoid (อะวอยด์)	= หลีกเลี่ยง	
concert (คอนเสิร์ต)	= วงดนตรี	49

บทที่ 11 (Lesson Eleven) 50

Conversation	= การสนทนา	
lucky	= โชคดี	
speeding	= เร่งความเร็ว	51
feeling too tired	= รู้สึกเหนื่อยเกินไป	
still continuing	= ยังคงต่อเนื่องกันอยู่	52

บทที่ 12 (Lesson Twelve)

53

Future Perfect Tense	= อนาคตกาลตมบุรณแ้ว	
baker's	= ร้นทำขนมบ้ง	
ironing	= การรัดผ้า	
loaf	= ก้อนขนมบ้ง, ปอน	
supper	= อาหารว่าง	
listen to	= ฟ้ง	
programme	= รายการ	
will have happened	= จะได้บ้งเกิดชนแ้ว	54
a certain time	= เวลาใดเวลาหนึ่งทแน่นอน	
table	= คาตาราง	55
illustrate	= แดง, แยกแยะให้เห็น	
Shakespeare's plays	= บทละครของเชคคดเบียร์	56
winter	= ฤดูหนาว	

บทที่ 13 (Lesson Thirteen)

57

Mood	= มาดา
mode (โมด)	= ดัชนีระ, แบบ

frequently	= เสมอ, บ่อย ๆ	
noise (น้อยซึ)	= เสียง	
moves round	= หมุนรอบ ๆ	
best wishes	= การแสดงความปรารถนาดี	58
Be here !	= จงอยู่ที่นี่ !	
Be quiet !	= จงเงียบ !	
heads are missing	= ศีรษะหายไป	59
put your hands up	= ยกมือขึ้น	
please don't shoot	= โปรดอย่ายิง	
be silly	= โง่เง่าเต๋าคุ่น	60
frighten the baby	= ทำให้เด็กตกใจ	

บทที่ 14 (Lesson Fourteen)

61

Voice	= วาจาก	
doer (ดุ — เอ้อ)	= ผู้กระทำ	
receiver	= ผู้ได้รับการกระทำ	
sufferer	= ผู้บกรรรม	

wagon (แวก'กัณ)	= เกวียน	
shots (ช็อทส์)	= การยิงด้วยปืน	66
secretary (ซีเคร็ททารี)	= เลขานุการ	

บทที่ 15 (Lesson Fifteen) 67

grocer (โกรเซอร์)	= คนขายของชำ	
frost	= หิมะ	
correct	= ตรวจแก้ไขให้ถูก	68
I'm afraid	= ฉันเกรงว่า	
commonly used	= ใช้กันทั่วไป	69
plough (ing)	= ไถ, ไถนา	
paint	= ทา, ทาสี	
omission	= การละเว้น	
necessary (เน็ซซ็ะรี่ยี่)	= จำเป็น	
unnatural (อันแนชเชอรัล)	= ผิดปกติ	
omit	= ละเว้น	
blame	= ตำหนิ	70

print	= พิมพ์	
ring the bell	= ตี ^๑ กระดิ่ง	71
forget	= ตืม	
control	= คุม, ควบคุม	
blow (โปดว)	= พัด	
cloud (คลาวด์)	= เมฆ	
cooking	= หุง, ต้ม, ปรงอาหาร	
slowly	= อย่างช้า ๆ	72
struck (strike)	= ฝ่าโดน, ฟาดลงมา	
deliver (ดี'ลิเวียร์)	= ส่ง	
spend	= ใช้	
defend (ed)	= ป้องกัน	
bravely (เบรฟลี่)	= อย่างกล้าหาญ	
sent abroad	= ส่งไปต่างประเทศ	
battleship	= เรือรบ	
war area	= เขตสงคราม, ตมรภูมิ	
examined	= ถูกสอบได้	

บทที่ 16 (Lesson Sixteen)

73

sentence	= ประโยค
clause	= อนุประโยค
phrase	= วลี
joined together	= ต่อเชื่อมให้ติดกัน
same importance	= ความสำคัญอย่างเดียวกัน 74
stand by	= ยืนอยู่ได้, เข้าใจได้ด้วยตัวเอง
contain	= ประกอบ
meanwhile	= ในขณะที่

บทที่ 17 (Lesson Seventeen)

75

Adjective Clause	= คุณศัพท์านุประโยค
shipwrecked	= เรือซึ่งอัปปางลง
depend	= อาศัย 76
Principal Clause	= ประโยคหลัก
chief clause	= อนุประโยคหลัก
subordinate clause	= อนุประโยคร่วม

trapping animal	= คักดั๊คว	
analyse (อั้นนะไลซ์)	= วิเคราะห์, แยกแยะ	77
Complex sentence	= ประโยคซ้อน	
fast asleep	= นอนหลับโหลไป	
describes (เค็ด'ไควร์)	= บรรยาย, ขยาย	
fallen down	= พังทลายลง	
qualifies (qualify)	= ประกอบ	
rob (bed)	= ปล้น, กระทำการโจรกรรม	

บทที่ 18 (Lesson Eighteen) 79

fat	= ไขมัน	
compare (คอมแพร์)	= เปรียบเทียบ	
lean (ลีน)	= เหน็ดวัน ๆ	80
passengers (แพ็ซเซ้นเยอร์)	= ผู้โดยสาร	
travel (ทราเวล)	= เดินทาง	
earn the living	= ทำมาหาเลี้ยงชีพ	81
foretell	= บอกล่วงหน้า	

weather (เว'เชอร์)	= ดินฟ้าอากาศ	
clever animal	= ฉลาดฉลาด	82
won the prize	= ได้รับรางวัล	83
battle	= การทำสงคราม	
famous writer	= นักเขียนที่มีชื่อเสียง	
had been wounded	= ได้รับบาดเจ็บ	

บทที่ 19 (Lesson Nineteen)

84

Adverb Clauses	= วิเศษณานุกรมประโยค	
Manner, Time, Place	= ลักษณะ, เวลา, สถานที่	
recognize (เร็ก'ค็อกไนซ์)	= จำได้	
as if	= ดูประหนึ่งว่า, ราวกับว่า	
wolves	= สุนัขป่า	
aching (เอ็ง)	= อาการปวด	85
dentist	= หมอฟัน, ทันตแพทย์	
sprang up	= พัดกระพือ	
the sun sets	= พระอาทิตย์ตก	

decide (d)	= ตัดสินใจ	
treasure (เทร'เชอร์)	= ถมบัติ	
bees (บี')	= ผึ้ง	
footmark (s)	= ร่องเท้า	86
kick hard	= เตะแรง ๆ	
handle (แฮนเดิล)	= ถัก	
cups and saucers	= ถ้วยและจานรอง	
paint-brush	= แปรงทาสี	

บทที่ 20 (Lesson Twenty)

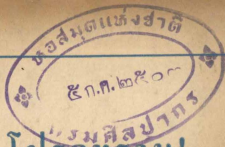
88

Noun Clause	= นามานประโยค	
no doubt	= ไม่มีปัญหา	
guess	= เดา	
dream (ดรีม)	= ฝัน	
arithmetic	= เลขคณิต	
wear (ing)	= สวมใส่	
prisoner	= นักโทษ	89
escape (d)	= หนี, แหกหนี	

mystery (มิสเตอรี)	= ความลึกลับ	
exactly	= อย่างแน่แท้, อย่างเที่ยงตรง	
new dress	= เครื่องแต่งกายชุดใหม่	90
quite easy	= ง่ายมาก	91
porter	= คนขนของ	
I certainly hope that	= ฉันหวังอย่างแน่นอนว่า	

บทที่ 21 (Lesson Twenty-One) 92

Direct (ไตเร็ค)	= ตรง	
Indirect (อินไตเร็ค)	= อ้อม	
report (ed)	= รายงาน, บอกกล่าว	93
minutes	= นาที	94
plenty of time	= เวลามาก	95
nicely (ไนซ์-ดี)	= เพราะ, ไพเราะ, ดี	
if you like	= ถ้าคุณประสงค์	96
get wet	= เปียก	
thoughtful	= สุขุม, เจ้าความคิด	
information	= เรื่องราว, ข่าวสาร	

โปรดทราบ!

ผู้ถือคู่มือและคำอธิบาย

หนังสือ BRIGHTER GRAMMAR

ไปขอซื้อ BRIGHTER GRAMMAR

ได้จากห้างหุ้นส่วน

โอเดียนสตอร์

ได้ในราคาพิเศษถูกกว่าร้านทั่วๆ ไปทุกเล่ม